

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Årsskrift

for

HØNG-SAMFUNDET

1962

SORØ AMTSTIDENDE - SLAGELSE

Indhold

Ensom blandt mange	3
Af rektor <i>J. H. Monrad</i>	
50 års jubilæum i 1963	11
Af ekspeditionssekretær, cand. polit. <i>Ivar Munk</i>	
Har du det dejligt —?	13
Af filmsinstruktør <i>Henning Carlsen</i>	
Høng omkring 1920	17
Af redaktør <i>Axel Jørgensen</i>	
Rejse til Petra	20
Af lektor, fru <i>I. Bohus Jensen</i>	
Et år er gået	24
Af <i>A. T. og J. H. Monrad</i>	
Fra — om — til gamle kammerater	32
Ved lektor <i>Esman Eriksen</i> m. fl.	
Årsberetning fra <i>Erania</i>	37
Ved <i>Anders Chr. Andersen</i>	
Til medlemmerne	39
Af redaktør <i>Hans Bagge</i>	
Høng-Samfundet	40
Ved lektor <i>Esman Eriksen</i>	
Medlemsliste	42
Meddelelser	54

Ensom blandt mange

— HVOR er de andre henne? Hvad laver de andre? — Disse spørgsmål fra en bortkommen elev på en ekskursion er karakteristiske for gymnasister og andre af samme aldersklasse i dag. Den enkelte føler sig afhængig af gruppen og usikker, når han ikke er i forbindelse med den. Men der er også en stor sandsynlighed for, at en lignende afhængighed og usikkerhed i stigende grad gælder for mange flere mennesker, ja, vistnok er et meget væsentligt træk i tidens ansigt.

Problemet er undersøgt af en af Amerikas førende sociologer, *David Riesman* i *Det ensomme Masse menneske*, første gang udkommet i 1950 efter en række undersøgelser ved Chicagos universitet. En omarbejdet udgave fra 1961 er nylig oversat til dansk. Og selvom Riesmans bog beskæftiger sig med overvejende amerikanske forhold, vil et arbejde med hans iagttagelser og slutninger uvilkårligt føre til en anvendelse på danske forhold. Kritik vil vækkes her som i USA, men også frugtbar eftertanke om forholdet mellem samfundstype og mennesketype.

Riesmans forudsætning er den, at der til en bestemt samfundstype svarer en bestemt mennesketype, og emnet for undersøgelsen bliver da at følge den ændring, der i de sidste menneskealder er foregået i det amerikanske samfund, og som efter Riesmans mening har frembragt en tilsvarende ændring i den dominerende mennesketype. Hvorfor sker det? Hvordan sker det? Hvilke følger har det for så vigtige sider af menneskelivet som opdragelse, arbejde, fritid og politik?

Skelettet i Riesmans bog er to revolutioner og deres forhold til det vesterlandske menneske. Den første omvæltning begyndte med renæssancen og virkede videre gennem de videnskabelige, økonomiske og industrielle revolutioner indtil ind i vort århundrede. Nogle steder fortsætter denne omvæltning stadig, men i Amerikas og andre verdensdeles storbyer er den ved at gå over i den anden store omvæltning — den, der står i forbindelse med skiftet fra en produktionsalder til en forbrugsalder. Den første omvæltning afskar os fra de traditionelle livsmønstre, som man havde levet i middelalderen igennem. Der skabtes derved en mennesketype, der tit har været under luppen. Men hvilken type vil blive resultatet af det nye forbrugersamfund, af den sidste revolution?

✧

På baggrund af den skitserede trinudvikling i samfundslivet opererer Riesman med tre tilsvarende sindsindstillinger: Til det næsten forsvundne middelalderpræ-

gede samfund svarer en type, han kalder traditionsstyret. Til det nutidssamfund, der er under afvikling, svarer det indrestyrede menneske. Endelig modsvares det fremtidssamfund, der er under rask udvikling, af det gruppestyrede menneske.

I den vestlige verden har i middelalderen de fleste mennesker været, hvad der i Riesmans inddeling altså kaldes *traditionsstyrede*. Den enkelte lærte at forstå og værdsætte livsmønstre, som havde bestået i århundreder, og som kun ændrede sig lidt, efterhånden som slægtleddene har fulgt efter hinanden. Men i hvert slægtled ændredes ikke meget, fordi hele udviklingen var præget af træghed. De vigtigste forhold i tilværelsen reguleredes ved iagttagelse af omhyggelige og strenge adfærdsregler, hvor sædvane og religion gav vejledning for den enkelte og gav livet mening. „Men „hørte til“ i sin kreds i stændersamfundet, var hverken overskud, som det moderne samfunds arbejdsløse, eller udskud som dem, der i vore dage „ikke har lært noget.“ Selvfølgelig har der været mennesker, der har følt, at de ikke hørte til der, hvor de nu ved fødsel og arv var placerede. I et senere samfund var de brudt ud som vejskabere eller oprørere. I middelalderen gik de i kloster og faldt måske til ro der — eller stiftede nye munkeordner, men bevarede derved forsåvidt indenfor det fastvævede net af værdier.

I løbet af tiden fra renæssancen til vore dage sprænges de gamle bånd, indadtil i landene af væksten i varemængde og befolkningstal, udadtil gennem opdagelserne og koloniherrødmets udbredelse. Dette samfund giver de store valgmuligheder for den enkelte, men det stiller også store krav, hvis dets problemer skal klares. Denne udfordring mestres bedst af de mennesketyper, der formår at leve i et samfund uden fast og selvklar traditionsstyring. Det kan de *indrestyrede*.

Denne type kan være ret forskellig i de områder, der er præget af reformationen, navnlig det reformerte Nordvesteuropa, sammenlignet med de sydeuropæiske områder, hvor modreformationen sejrede. Men fælles er alligevel det, at kræfterne i den enkeltes styring kommer indefra.

I det traditionsstyrede samfund var den enkeltes adfærd foreskrevet i de mindste enkeltheder. Et menneskes karakter behøvede derfor ikke at være særlig højt udviklet for at kunne efterleve forskrifterne. I det nye samfund opstår derimod så mange helt nye situationer, som ikke på forhånd kan være omfattet af de kendte livslove. Traditionen splittes gennem den stigende arbejdsdeling og samfundets stigende udspecialisering. Der er nu mange flere livsmål at skulle vælge imellem for den enkelte: penge, besiddelser, magt, viden, berømmelse, godhed, eller hvad det nu kan være. Og valget gælder i regelen hele livsbanen.

Valget finder sted på grundlag af en indstilling, der allerede tidligt i livet er skabt af forældre og andre opdragende autoriteter som bedstemødre, private læ-

rere, barnepiger eller ældre søskende. Det traditionsstyrede menneske tænkte sig næppe, at hans børns skæbne eller livsmål skulle blive anderledes end hans slægts. Det indrestyrede menneske har derimod en følelse af at kunne forme sin egen livsskæbne og måske også sine børns. Og når kursen engang er sat, holdes den, selvom den autoritet, der har formet den enkeltes karakter, ikke længere dikterer hans handlinger. Et menneske kan nok lære hele sit liv igennem, men sjældent udenfor den bane, man engang er sat på. Man er netop indrestyret.

Og et af hovedmålene er at producere varer, ofte under store afsavn på grund af kapitalnøden. Samfund og menneskesind er indstillet på produktionen, på arbejdet.

✱

I det nyeste samfund, der er ved at tage skikkelse, bliver gennem industrialiseringen arbejdstiden kortere og kortere. Ikke desto mindre kan der alligevel være overflod på varer og fritid. Men prisen derfor er et samfund, hvor centraliseringen i videste forstand spiller en stigende rolle. I det enkelte land klumper man sig sammen på større og større arbejdspladser, i større og større bysamfund. Og verden selv skrumper ind, men bringes samtidig ud af balance gennem kontakten mellem racer, folk og kulturer.

I stigende grad bliver problemet da de andre — ens medmennesker — og ikke den materielle verdens krav. De overlevende traditioner udviskes under disse forhold stadig mere, og der bliver brug for en ny sindsindstilling: fra knapheden vendes opmærksomheden mod overfloden, mod bestandig rigeligere fritid og varer i massevis. Den nye karaktertype kalder Riesman for *gruppestyret*. Typen bliver stadig hyppigere. Den er først erkendbar blandt unge, i de store byer, i de bedst stillede i middelstanden, i USA, men breder sig til alle steder og i enhver henseende.

I det indrestyrede samfund var det idealet at blive selvstændig: bankdirektør, købmand, håndværksmester eller gårdejer. Men den nye middelstands typerepræsentant er funktionæren, ham, der er ansat i en virksomhed eller hos det offentlige. Det svarer ganske til, at den del af befolkningen, der er i arbejde i den egentlige produktion, har været dalende. Landbrug og den tunge industri er vigende, medens den del af befolkningen, der er beskæftiget i kontorerne og i servicefagene både talmæssigt og forholdsmæssigt er i rivende fremgang.

Hertil kommer det forhold, at den voksende fritid, den bedre uddannelse og den hyppigere kontakt med andre følges af et øget forbrug af ord og billedlige forestillinger. Der kan godt på dette område være dybtgående nationale og klassebestemte forskelle i forbindelse med forskelle i uddannelsesgrad og litterær og sproglig tradition. Men overalt i industrilandene er der en stigende forbindelse

mellem den enkelte og den ydre verden omkring ham — en forbindelse, der mere og mere sker via massemeddelelsesmidlerne: tegneserier, film, fjernsyn og radio.

Denne udvikling medfører for mange mennesker en ændret indstilling til omgivelserne. Det gælder ikke mindst familielivet og opdragelsen. Familiernes børnetal bliver mindre. Børneopdragelsen bliver friere, også som en følge af, at i stadig flere tilfælde arbejder begge forældrene udenfor hjemmet. Derved slappes de ældre disciplinmønstre.

Men nye dukker op: kammeratgruppen — af ligestillede og jævnaldrende — får meget større betydning for barnet end før. Børn kan skamme sig mere overfor kammeratgruppen, når de af en eller anden grund ikke kan klare sig overfor den, end de føler sig trykkede, når de overtræder forældrenes formaninger og hjemmets indre love. Og dette pres fra skolens og fritidens kammeratgrupper forstærkes af massemeddelelsesmidlerne: film, tegneserier, radio og fjernsyn former pop-tidens idealer for børnene, meget mere end forældre og hjem gør det. Det gælder både tænke måde, tøj og jargon.

Fælles for alle gruppe styrede er, at deres samtidige er kilden til den enkeltes styring. Direkte gennem dem, han kender og omgås personligt, indirekte gennem massemeddelelsesmidlernes og popindustriens afguder og helte. Den enkeltes idealer er imidlertid ikke meget bestandige. Idealerne skifter med heltene og heltinderne, og hvor hurtigt skiftes de ikke ud? Men hos den enkelte udvikles der igennem blot en enestående følsomhed overfor andres handlinger og ønsker. Denne følsomhed giver sig til kende gennem et behov for at anerkendes af andre og gennem en trang til at ledes af andre.

Det indrestyrede menneske er forholdsvis stabilt. Det oplever sine kulturomgivelser som en helhed, formidlet gennem det bestemte, begrænsede antal mennesker, han daglig har kontakt med. Det gruppe styrede menneske reagerer derimod på signaler fra en langt videre kreds end forældrenes. Det mangler det indrestyrede menneskes evne til at gå sine egne veje. Det indrestyrede menneske kan forsåvidt føle sig hjemme overalt udenlands, takket være sin ret høje grad af ufølsomhed overfor andre. Jævnfør de klassiske beretninger om englændere, der selv på de mest øde poster i jungleplantagerne får deres five-o'clock-tea og tager smoking på til dinner blandt „those coloured“. Den gruppe styrede har på en måde nok hjemme overalt, men egentlig ingen steder. Han har en evne til hurtig forbindelse med enhver og tilpasser sig let alle, men forholdet er somme tider overfladisk. Dybest set er han måske ensom blandt de mange.

Den gruppe styrede må kunne optage signaler fra fjern og nær. Afsenderne er mange, og bølgelængderne skifter hastigt. Det, som af opdragerne kan podes ind, er da ikke en indre adfærdslov, men det forfinede udstyr, der er nødvendigt for at

kunne opfange sådanne meddelelser og lejlighedsvis bringe dem videre. Er det indrestyrede menneske udstyret med et sjæleligt gyroskop, der altid holder ham selvbehersket og i balance, minder den gruppestyredes indre kontrolapparat snarere om et radarsæt. Hvor den ene type tit vil føle en vis skyld eller skam overfor sine autoriteter, hvis han føler, at han svigter dem, vil den anden types vigtigste bevæggrund til handling ofte være en ubestemt angst for ikke at være som de andre — angst for ikke at kunne følge med flokken — angst for netop at blive ene blandt de mange.

Hvis samfundet ændrer sig hurtigere end sindene eller omvendt, vil den gruppestyrede føle det som et sjæleligt pres, der gør ham meget usikker. På den anden side kan denne spænding være en af udviklingens stærkeste drivkræfter. Man må hele tiden stræbe efter at være på højde med situationen.

Efter at have karakteriseret de tre typer tager Riesman visse forbehold, som man vil give ham ret i: begrebet *type* er, både når det gælder samfund og mennesker, et meget vagt begreb. Man forfalder let til uholdbare almindeligheder i stil med „de glade halvfemser“ og „midtvestens farmere mener . . .“ Endvidere er der ikke et samfund eller et menneske, der er helt igennem traditionsstyret, indrestyret eller gruppestyret. I praksis vil der være tale om grader af mønstre. I virkeligheden er vi alle sammen blandinger: indrestyrede i den forstand, at vi har erhvervet og indsugtet vor grundindstilling fra de ældre, gruppestyrede i den forstand, at vi alle orienterer os efter vore omgivers forventning. Det, at vi alle har nogle af forudsætningerne for alle tre mønstre i os, muliggør dog også, at vi i løbet af livet kan skifte dominerende mønster og dermed eventuelt tilpasse os.

Trods disse nødvendige forbehold må en analyse af praktiske grunde alligevel arbejde med en fælleskarakteristik, selvom man godt ved, at den kun dækker ufuldstændigt i de enkelte praktisk forekommende tilfælde, og hovedtendensen synes umiskendelig: den traditionsstyrede type viger for den indrestyrede, den indrestyrede igen for den gruppestyrede. Endnu synes den traditionsstyrede type dominerende i Latinamerika, i Sydeuropas landsbyer og i det store og hele i Asien og Afrika. Indrestyring er fremherskende i landdistrikter og småbyer i Nordamerika, Nord- og Centraleuropa. Storbyerne præges overalt af gruppestyringen. Ændringer fra en type til en anden kan fremmes af industrialiseringen og kampene om kolonistyrer. Men modsat kan der skabes modvilje og modstand mod ændringer gennem samfund og mennesker, der føler sig under pres af andre typer. En modstand, der kan antage en træg og passiv form, men også være bevidst og aktiv. Adskillige af de aktuelle spændinger kan ses under denne synsvinkel. Indien og Kina vil kunne fremvise alle tre typer. Europas kommunistisamfund er overvejende

knapheds- og produktionssamfund, medens USA er et eksempel på et overflods- og forbrugersamfund.

✦

På baggrund af sin skildring af det gruppe styrede samfund i almindelighed analyserer Riesman nærmere den gennemgribende ændring, der sker på så grundlæggende områder som arbejde-frihed og det politiske liv. Det blev tidligere nævnt, at den indrestyrede er tilbøjelig til at anse arbejdet som livets mening. Man skal bestille noget og spare op. *Fritid* er nærmest noget syndigt. Det gruppe styrede menneske betragter derimod sig selv som forbruger. Annoncerne fortæller ham hver dag om det. Hertil svarer, at anstrengelsen ved at producere mere stadig bliver mindre og mindre, men samtidig i stigende grad upersonlig. Derfor er det, at interessen flyttes fra arbejdet til medmennesket. Det gælder på arbejdspladsen, hvor spørgsmålet om arbejdsklimaet spiller en stor rolle. Det gælder udenfor arbejdspladsen, hvor man i fritiden søger sammen på strande og campingpladser. Samtidig ændres indstillingen til sex. For det indrestyrede menneske var den side af tilværelsen omgærdet af en mængde tabuforestillinger. For den gruppe styrede er interessen for sex åbenlys og stor, fordi også derved får man prøvet, hvor højt man står på popularitetens stige — noget meget vigtigt. *Vind Venner, Indflydelse og Fremgang* som *Carnegies* kendte bog hedder. Titlen afspejler forøvrigt indirekte frygten for ensomheden.

Riesmans undersøgelse af *det politiske liv* er den del af hans værk, hvor man vanskeligst kan oversætte til danske forhold. Men man mærker sig dog med interesse hans bemærkninger om den svigtende politiske interesse, om massemeddelelsesmidlernes rolle i denne forbindelse og om, hvem der egentlig har magten i samfundet.

I det traditionsstyrede samfund er der ringe politisk interesse i de brede lag. Samfundet var ganske enkelt opbygget sådan, at kun ganske få ledede. De mange havde ingen muligheder for at få noget at vide om problemerne. I de indrestyrede generationer vokser interessen med den stigende oplysning. Valgretten udvides, men udnyttelsen af rettighederne vokser iøvrigt kun i meget langsommere takt. I dag trænger med massemeddelelsesmidlernes hjælp det politiske ind i borgernes huse overalt og øjeblikkeligt. Denne invasion ødelægger den tidligere mere letløbende overgang fra private over kommunale og nationale problemer til de internationale. Den enkelte kastes direkte ud i verdenspolitikens mangfoldighed uden nogen klar forestilling om, hvor hans egne interesser ligger, og uden tilstrækkelige forudsætninger for en bedømmelse.

Reaktionen hos mennesker kan da blive forskellig. Adskillige kan slet ikke finde sig tilpas. Nogle af dem *giver op*, selvom de trofast stadig møder op på valgdagen.

Når de giver op, gør en mindre del det, fordi de synes, at nu har man nået målene. De er forsåvidt tilfredse. Men de fleste svigter, fordi de gøres usikre af problemernes mangfoldighed. Andre bliver *bitre og utilfredse*, fordi de synes, at alt går rivende galt. Disse vrede repræsenterer ofte en indrestyret type, der føler sig hjælpeløs og udleveret. Atter andre igen søger med en begejstring, der ligner religiøs tro, at *reformere*. I *idealistisk* opflammen går de på politisk korstog. Medens de utilfredses bitterhed får dem til at trække sig tilbage fra det politiske liv, går den idealistiske gruppe ud i aktivt politisk arbejde, men når sjældent synderligt store resultater praktisk. *Moralister* kalder Riesman begge de to sidste grupper, selvom deres moralske reaktion er forskellig.

Det gruppestyrede menneskes normale forhold til politik tegnes af den type, der kaldes *aktualitetsjægeren*. Ham, der betragter politik fra forbrugersynspunktet. Det gælder om at skifte mening med de politiske moder — for og mod Rusland for eksempel. Det går så meget lettere, som aktualitetsjægeren ikke har moralistens tilbøjelighed til at forbinde politiske begivenheder med sig selv og sine interesser. Hans politiske mål sættes sjældent højt, og han har en tilbøjelighed til at køre ud på sidespor som naturfredning, byplanlægning og forholdene på arbejdspladserne. Altså typisk nok spørgsmål, hvor man møder sine medmennesker i praksis. Hvor den indrestyrede moralist rives med personligt og virkelig bliver vred over forhold og søger at rette dem, er gruppemennesket tålsomt. Han er tilbøjelig til at bedømme politikerne, ikke efter resultater eller dygtighed, men efter, om de gør et ærligt og tilforladeligt indtryk. Tænk blot på Eisenhowers succes hos vælgerne, trods hans manglende dygtighed.

Massemeddelelsesmidlerne får almindeligvis skyld for at fremme den politiske ligegyldighed. Riesman mener imidlertid, at det modsatte er tilfældet. Poppresen, radio og TV vier snarere det politiske liv mere interesse, end det brede publikum kræver. Faktisk bidrager de dermed til at opretholde det politiske livs anseelse. Det er snarere i de intellektuelle kredse, det ikke er fint at interessere sig for politik.

Et spørgsmål i denne forbindelse er det, hvem der egentlig har magten i samfundet. For den indrestyrede var det ikke vanskeligt at se. Det kunne være stærke personligheder blandt politikerne. Det kunne også være matadorer i pengeverdenen. Det er langt sværere at sige i dag, hvem der bestemmer, i dag, hvor baggrundsgrupper — organisationerne — af meget forskellig slags i al dunkelhed lægges pres på dem, der træder offentligt op i det politiske livs rampelys. Magttopbygningen i samfundet er for flydende og forvirret for den gruppestyrede. Selv føler han sig uden indflydelse, og han har politisk ikke rigtig noget at kæmpe for. Han ønsker kun i stor almindelighed at være i fred og stræber ikke efter indflydelse.

Sammenfattende kan man sige, at Riesmans bog efterlader et stærkt indtryk af, at mennesker i et overflodssamfund som det amerikanske — og i beskednere grad gælder det samme vel vores egen velfærdsstat — ikke har nået en tilværelse, der tilfredsstillende rent menneskeligt. Det synes, som om mennesker ikke længe kan leve i en nøgtern verden, der er blottet for idealistisk optagethed af store spørgsmål — i en verden, præget af tågegrå politisk uansvarlige baggrundsgrupper, der holder hinanden i indre og ydre magtbalance, i en verden med beskedne fremskridt indenfor systemets rammer. Mennesker synes at have brug for en mening med deres tilværelse: at leve i arbejdet som i en parentes og have det egentlige liv i form af forbrug er ikke tilstrækkeligt. Fritiden kan ikke redde arbejdet, men slår fejl sammen med det, og fritiden kan for de fleste mennesker kun have indhold, hvis arbejdet har det.

Er det da tænkeligt, at en ændring skulle indtræde? At de gruppe styrede mennesker skulle opdage, at deres egne tanker og deres eget liv er lige så interessante som andre menneskers? At de anvender alt for megen energi på at blive ligesom de andre i gruppen? I naturens mangfoldighed og i menneskers evne til at gøre deres forskellige erfaringer ligger gemt umådelige muligheder. Hvis dette forhold opfattes som en værdi, føler den enkelte sig ikke fristet til og tvunget til at tilpasse sig de andre udover alle rimelige grænser, og hvis tilpasningen ikke lykkes, presseset over i en ulykkelig ensomhedsfølelse eller helt asocial indstilling. Ved absolut at skulle ligne de andre står man i fare for at miste sin fribårenhed både som samfundsmenneske og enkeltindivid. Og det er en meget farlig udsigt og for dyr en pris for alle de nye goder. Er det muligt, at en ny mennesketype kommer i forgrunden, samtidig med at vi bevarer de uomtvistelige fremskridt? Riesman selv er ikke meget optimistisk — men man må give ham ret i, at det synes nødvendigt og værdifuldt, om en ændring kom i retning af en mennesketype, der er lige langt fra at være sig selv nok og helt gå op i andre.

J. H. MONRAD

50 års jubilæum i 1963

I AUGUST 1913 blev Høng Studenterkursus oprettet og modtog sit første hold gymnasiaster. Grundlæggeren var cand. theol. og mag. *Johannes Jørgensen*, næstældste søn af forstander for Høng Højskole Anders Jørgensen, der var fader til flere af de skolevirksomheder, børnehjem m. v., der gjorde Høng kendt som skoleby.

Kursuset var en smuk overbygning på „Høng Højskoles Eksamenskursus“, grundlagt 1902, og „Høng Mellem- og Realskole“. Meget dristigt skulle man synes, det var at ville udklække studenter ude på bondelandet. En sådan virksomhed måtte faktisk have bedre muligheder, bl. a. med hensyn til lærerkræfter, i hovedstaden. Men det var ikke tilfældigt, at kursuset blev lagt på landet nær højskolen. Netop i et sådant roligt milieu mente grundlæggerne bedst at kunne forberede unge landboere til studierne, således at de unge fik mulighed for at bevare tilknytningen til den livsform, de var opvokset under.

Johannes Jørgensen tog arbejdet op med stor alvor og energi og havde i starten to brødre som lærere. Selv døde Johannes Jørgensen i 1918. Nogle år senere blev hans yngre broder, cand. mag. *Ejlif Jørgensen* forstander, senere blev det min far, cand. mag. *Ejnar Munk*, og siden 1939 har det været cand. mag. *J. H. Monrad*. Selv om der nu og da uundgåeligt har meldt sig vanskeligheder, har kursuset støt klaret sin kurs, stadig med den åndelige tilknytning til højskolen bevaret, og står nu som selvejende institution og med et stort elevantal så grundfæstet som nogensinde.

En dristig og frugtbar tanke er blevet virkeliggjort i et solidt og vidsynet skolearbejde. For Høng Studenterkursus har indenfor den højere skole absolut sit eget særprægede ansigt, og skolen har også præget sine elever. En gang har jeg hørt dette præg med et korn skæmt i tonefaldet karakteriseret som „Hønghumanisme“, for det vil være i skolens ånd at sige slige store ting med et lille smil på læben. Og nu nærmer skolens 50 års jubilæum sig. Denne begivenhed vil vække mange og taknemmelige minder hos mange gamle elever og lærere landet over. Mange af os må nære et ønske om at give vor tilknytning til skolen et mere varigt og værdigt udtryk. Derfor er vi nogle stykker, der er trådt sammen for at forberede en indsamling til en gave, der skulle komme eleverne på Høng Studenterkursus til gode.

Af planer, der har været ventileret, kan nævnes et legat, et godt bidrag til et håndbibliotek på skolen o.s.v. Disse ting er dog kun løseligt berørt for at komme i gang med sagen, og der er slet intet fastlagt endnu. Vi synes, det må komme meget an på, hvilke ønsker nuværende og gamle elever og dito lærere må nære i så henseende, og vi vil derfor være meget taknemmelige for forslag fra alle de kredse, der føler tilknytning til Høng Studenterkursus. Udvalget er lige nedsat og knap nok begyndt endnu. Ved udvalgets sammensætning har vi bestræbt os for at få de forskellige årgange repræsenteret, dog kun med en fra 1920'erne, 30'erne o.s.v.

Følgende er medlemmer af udvalget:

Årgang 53: Lærer *Knud Jørgen Jakobsen*, Flintegårdsvej 6, Høng.

Årgang 45: Major *Asger Milholt*, Vasevej 70 B, Birkerød.

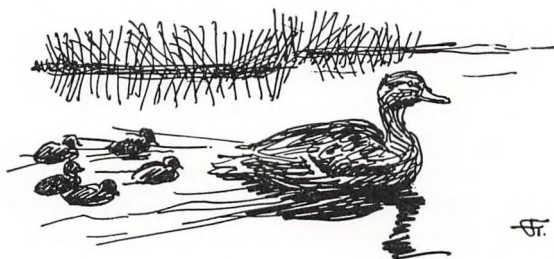
Årgang 31: Redaktør *Hans Bagge*, Sorø Amtstidende, Slagelse.

Årgang 24: Ekspeditionssekretær, cand. polit. *Ivar Munk*, Åbrinken 49, Virum.

Endelig lektor ved kursusset *Esmann Eriksen*, Lindevej 3, Høng, der vil være mange elever bekendt fra sit arbejde som kasserer og sekretær i Høng-Samfundet.

Jeg vil hermed gerne udtrykke håbet om, at det vil lykkes at markere den 50 års mærkedag på en festlig og frugtbringende måde, der svarer til det gode og naturlige skoleliv, de skiftende hold unge har levet på Høng Studenterkursus under forstanderes og læreres venlige vejledning.

IVAR MUNK

Har du det dejligt - ?

Med udgangspunkt i sin nye film „Dilemma“, der skildrer racespørgsmålet i Sydafrika, fortæller en af skolens gamle elever, filmsinstruktør Henning Carlsen om, hvorledes en dristig scene fra filmen har symbolsk betydning for hele vor holdning til de uretfærdigheder, der foregår i Sydafrika.

ET STED i „Dilemma“ er der en kærlighedsscene, som har høstet såvel ros som ris hos den samlede kritik, nøjagtigt som det måtte forudses. Ingen kan forlange hverken kritiker- eller publikumsenighed om sådanne optagelsers berettigelse eller betydning, da de er som skabt til at vække såvel begejstring som forargelse uden at have til formål at gøre nogen af delene. Hver møder op med sin individuelle beholdning af fordomme og hæmninger, hver har sin (og her kan man vel med rette sige private) mening om, hvordan et samleje tar sig ud for tredjemand (en sag, hvorom vel kun de færreste kan dømme). Hver må derfor reagere på sin måde, når han eller hun bliver præsenteret for et forsøg på et udtryk for, hvordan i hvert fald nogen kunne tænkes at té sig i nævnte såre naturlige situation. Jeg skal fri Dem for fortolkninger af den nævnte scene, da de alligevel kun vil tage sig ud som undskyldninger og forklaringer, og blot for de uindviede referere, hvad der foregår i scenen: filmens hovedperson — han, der „groft“ sagt kan være et symbol for os — er som en fremmed kommet til Sydafrika og har nu en behagelig stund i en seng sammen med en sydafrikansk, hvid, tiltrækkende overklassepige. Da ingen af de to er hverken gift eller forlovet eller har andre troskabsforpligtelser, er situationen relativt uskyldig, alt efter hvor puritansk man er indstillet. Men de to personers forskellige baggrunde, miljøer og relationer såvel som de lokale tilstande — alt sammen ting, vi er blevet informeret om tidligere i filmen — skaber en latent spænding på tværs af det øjeblikkelige „forhold“. Han er liberal og fordomsfri og har derfor ikke set nogen hindring for at slutte venskaber blandt landets undertrykte sorte befolkning — hun er konservativ og miljøbundet og kan ikke i sin vildeste fantasi forestille sig så enkel en ting som et venskab mellem en sort og en hvid mand. For hende er den hvide altid hersker og den sorte altid tjener — det er hun simpelt hen opdraget til at mene.

Efter kulminationen på deres fælles anstrengelser lægger hun kinden til hans mandige bryst, lytter måske til hans endnu hastigt bankende hjerte og spørger banalt: „Do you like it like this — with me?“ — af filmens oversætter fortolket således: „Har du det dejligt, sådan her?“

„Glem alverdens vrøvl og bekymringer! Gør dig blind for uretten og undertrykkelsen omkring os! Nyd de goder, jeg byder dig, og som vi kan have fælles fornøjelse af! Put dig her hos mig og la' os ha' det rart, så længe vi kan!“

Sådan lokker den sydafrikanske Lorelei, mens hun kæmmer sit gyldne hår, og det er unægtelig noget germansk bastant at alludere herfra og til politiske, internationale forhold. Der skal da heller ikke være nogen tvang — de ikke ønskede symboler kan overstreges — enhver kan se på sagen gennem sine egne briller.

De seneste efterretninger fra det apartheidhærgede Sydafrika indeholder meddelelser om de første arrestordre ifølge den nye og berygtede „sabotagelov“. Ca. 70 personer er blevet „banned“ — d.v.s. at de ikke må udtrykke sig offentligt og ikke må citeres. Af de arresterede forsvinder en del, ingen kan få at vide, hvor de bli'r af, og ingen vil høre fra dem i årevis. Måske dukker nogle af dem op igen engang, fysisk og psykisk nedbrudte af skånselsløst hårdt arbejde på fjerntliggende farme. Dette sidste overgår — til læserens beroligelse — dog mest sorte og farvede, men såvel politiske som kriminelle fanger. Hvide arresterede kan i reglen skaffe sig fornøden juridisk bistand og klare sig igennem med straffe, der ikke er hårdere, end loven hjemler, selv om det dog også kan være hårdt nok. Endnu har vi ikke hørt om nogen, der er idømt sabotagelovens hårdeste straf — døden ved hængning — men også det eksempel skal vel snart statuere.

„Sabotageloven“ er en ny lov, der blev vedtaget i juni i år. Den er blevet fordømt af en international juristkonference i Svejt i juli som værende umenneskelig, og ved sin tilblivelse blev den betragtet som Sydafrikas endelige skridt ind i fascismen og diktaturet. Loven er nemlig rettet ikke alene mod regulære sabotører, men mod enhver form for opposition mod magthaverne. Hvis mælkedrengene strejker, er det sabotage — hvis en avis citerer chief Luthuli's bog „Let My People Go“, er det sabotage — hvis man officielt giver udtryk for sin harme over regeringens dekreter, er det sabotage. Minimumstraf fem års fængsel — maksimum, som sagt, hængning. Og for at det ikke skal være løgn, er det pålagt enhver anklaget selv at bevise sin uskyld. Tvivl kommer anklageren til gode. Den offentlige motivering for lovens gennemførelse var „kampen mod kommunismen“ — den egentlige årsag en stigende frygt for oppositionens stadigt voksende muligheder for at påvise uhyrlighederne i regeringens magtmisbrug.

Politiske modstandere af nationalistregeringen, liberalt indstillede og venstreorienterede intellektuelle får deres pas inddraget i flæng. Husarrest praktiseres efter et nyt system, hvorefter den, der er idømt en sådan arrest, tidligst må forlade sit hjem en time, før han eller hun skal være på sin arbejdsplads, og skal være hjemme igen senest en time efter arbejdsdagens ophør. Andre steder end på arbejdspladsen og i hjemmet må den „husarresterede“ ikke opholde sig. På forespørgsel hos justitsministeren hr. Vorster om grunden til dette arrangement svarer han, at det er et „humanistisk“ hensyn til specielt kvinder med børn — ingen skal kunne sige, at man ved at putte dem i fængsel for politisk virksomhed fratager dem muligheden for at passe deres børn; på denne måde fratager man dem kun muligheden for at være politisk aktive.

En ny censurlov er på vej, der definitivt vil stoppe ethvert kunstnerisk udtryk for alt, hvad der har med livet at gøre. Ikke kun den politiske frihed, også den kunstneriske frihed skal stækkes, vel erkendende, at kunsten er et kampmiddel mod undertrykkelsen. Adskillelsespolitikken mellem racerne — altså „apartheid“ — intensiveres. Grænsekontrollen effektiviseres. Bevillingerne til sikkerhedspolitiet forøges. Den hvide mands overherredømme konsolideres!

„Har du det dejligt, sådan her?“

Hvordan er det kommet så vidt i Sydafrika? Enhver påstand om, at den hvide del af den sydafrikanske befolkning skulle være „ondere“ end vi andre, må afvises som nonsens og en i sig selv tåbelig generalisering. At „det bor i os alle“ bevises vel klart og tydeligt med de seneste dages „hotelepisoder“ her på bjerget — en selvtilfreds konstatering af, at sådan er vi heldigvis ikke, går ikke i denne omgang.

For at forklare tilstandene i dag i Sydafrika skulle man give en lang, historisk udredning og en analyse af den politiske udvikling, siden landet blev invaderet af europæere i det 17. århundrede. Pladsen her tillader ikke en sådan forklaring, desværre kun, for den ville føre til en forståelse, der på ingen måde undskylder eller retfærdiggør tilstandene, men belyser, hvor fortvivlet situationen er blevet. Den nuværende generation af magthavere er af forgængere ført ind på et vildspor, som på et eller andet tidspunkt ikke levner mulighed for nogen vej tilbage. Om dette tidspunkt er passeret eller ej, er umuligt at besvare — men ét er givet: jo længere det varer, inden vi får lukket magthavernes øjne op for, hvor galt de er på den, jo større er sandsynligheden for, at tidspunktet er passeret.

Nøgleordet til den sydafrikanske situation er ordet „AFSTAND“. Sydafrikas geografiske afstand fra Europa og den isolerende blok af det afrikanske kontinent imellem har bragt den sociale udvikling dernede 30 eller 40 år bagefter udviklingen på hele den nordlige halvkugle. Mens afstanden mellem klasserne på de nordlige kontinenter er svundet ind og i mange lande helt fjernet, er den dernede i bunden af Afrika bevaret. „Herre- og tjenermentaliteten“ eksisterer, som den gjorde her i begyndelsen af dette århundrede — afstanden fra høj til lav er bevaret og markeres yderligere ved forskellen i hudfarve. Og så er det jo en kendt sag, at menneskets opfindsomhed til at skaffe sig goder langt overgås af dets fantasi, når det drejer sig om at bevare det en gang opnåede.

Der er så mange faktorer, der har medvirket til demokratiseringen „heroppe“, men som ikke har haft indflydelse „dernede“. Tag en ting som de to store krige i dette århundrede. Et påtvunget fællesskab førte klasserne sammen i gelederne, i felten og på hjemmefronterne. Men ikke i Sydafrika, der nok deltog i krigen, men kun med „herrerne“ — de hvide. „Tjernerne“ — de sorte — gav man ikke våben.

Hvor stor andel, vi selv har i, at vor sociale udvikling i forhold til Sydafrika har nået et „højere etisk stade“, kan enhver jo gøre op med sig selv. Og hvor langt er vor etik egentlig nået, når det kommer til stykket? — ja, spørg forretningsmændene — spørg hotel-ejerne!

„Har du det dejligt, sådan her?“

Det påstås, at Sydafrikas premierminister, dr. Verwoerd med sin apartheidpolitik, sin undertrykkelse og sin udemokratiske magtudfoldelse har „verdensopinionen“ imod sig. Er det rigtigt? Han påstår selv det modsatte, og med nogen ret!

Lad os sige, at „verdensopinionen“ består af tre grupper: 1) de intellektuelle, 2) industri- og forretningsfolk, 3) masserne. De intellektuelle fordømmer dr. Verwoerds politik i skrift og tale verden over. Det er en aktivitet, der er opinionsdannende, men det er kun en del af verdensopinionen. Verwoerd afviser kritikken herfra som „kommunistisk propaganda og studenteroptøjer“, og op imod kritikken stiller han den kendsgerning, at gruppe 2), industri- og forretningsfolkene verden over, viser en stor interesse for Sydafrika, udtrykt gennem en slet skjult sympati for landets guld og stadigt (efter en pause omkring unionens udtrædelse af det britiske commonwealth og republikkens oprettelse sidste år) stigende investeringer i landets industrier. Det voksende økonomiske samkvem med den

øvrige verden tages af magthaverne til indtægt som et bevis for, at deres politik er den rigtige. Set fra deres synspunkt må det tage sig sådan ud; thi ingen, hvis sprog de forstår, og hvis ord de respekterer, giver dem anledning til at tro andet. Så drevet af en tro på egen ufejlbarlighed samt en vis fatalistisk desperation fortsætter de ud ad sporet mod katastrofen, der endnu skjuler sig bag horisonten.

Den egentlige ansvarlige for, at en påvirkning udefra ikke finder sted, er gruppe 3), masserne. Paradoksalt er det — for netop masserne har nydt godt af klasseafstandens udjævning her — nu har man det godt og kan regne med at få det bedre — „hvad rager det så os, at 11 millioner os ubekendte sorte og farvede sydafrikanere holdes nede?“ Massernes træghed har altid været magthavernes stærkeste fundament, ligegyldigt hvor det foregik — og det er det almindelige menneskes passivitet i det sydafrikanske problem, der er den egentlige baggrund for dr. Verwoerds magt — altså det almindelige menneske i USA, i Danmark, i Japan. En boykot, en standsning af eksport til og import fra Sydafrika, et ophør i investeringerne dernede og et stop i f. eks. USAs guldkøb i Johannesburg kunne med ét smæk vende billedet og tvinge magthaverne til fornuft. Hvem kan kræve det — ja, de intellektuelle — men hvem kan gennemføre det — masserne. Som det er nu, tynger den almindelige passivitet ned i den vægtskål, som i virkeligheden ingên sympati har. Og set fra Johannesburg tager det sig ud, som om „verdensopinionen“ står bag dr. Verwoerd.

„Har du det dejligt, sådan her?“

HENNING CARLSEN

Høng omkring 1920

*En af 40 års jubilarene til næste år, redaktør Axel Jørgensen,
København, skriver:*

I SKRIVENDE STUND — et snurrt udtryk, jeg først kom ud for i fjor, men straks skrev mig bag øret og nu holder meget af — i skrivende stund hørte jeg i radioen brevedresultatet fra Roskilde, og automatisk gik tanken fra træet på Kulby banke, og jeg så i stedet kært fjerkræ for mig: ikke et Høng med visdommens ugler, hvis der er flere af den slags, men med *Dolleris'* duer, og den dag i dag kan man i kapflyvningsprogrammerne med duetips støde på oplysningen: „afstamning Dolleris“.

En gang om ugen eller hver fjortende dag startede Dolleris sin Ford med lasten: en kasse med ståltrådsnet som låg — det var duerne, der skulle til stationen for at blive sendt et sted hen . . . Et par dage efter så man Dolleris komme hjem fra stationen med tom kasse i vognen, og skønt jeg ikke var dygtig til zoologi, kunne jeg nok regne ud, at duerne sandsynligvis var *fløjet* hjem til Dolleris, som elskede dem lige så højt, som han respekterede sine bedste elever i fysik. Altså: Dolleris arrangerede for fyrretyve år siden private dueløb, men uden totalisator.

Hvortil nu denne duesnak? Jo, man skal jo have begyndt . . . Hans Bagge skrev til mig, at jeg skulle skrive noget om f. eks. „Dagligt liv på Christiansborg“ i anledning af, at jeg til sommer — du milde himmel — er 40 års jubilar fra Høng Gymnasium — måske nogle petithistorier eller små skildringer af politikere, jeg kunne tænke mig at fortælle om . . .

Hans Bagges brev glædede mig, absolut ikke for opfordringens skyld, men udelukkende fordi jeg med tilfredshed konstaterede, at elever af Karen Dolleris dog fik lært at sætte noget sammen på dansk, ja, endog at sætte tegn. Hvad det andet angår, foretrak jeg at lade være at svare — var han i virkelig nød, skulle der nok blive rykket . . . Men til alt uheld var jeg så en aften færdig med mit arbejde som „Aktuelt“s folketingsreferent, før klokken var 19. Ved sådanne lejligheder plejer jeg at belønne mig selv med en lille mikstur af van Oosten bitter plus snaps i det såkaldte snapsting, hvor næsten ingen drikker snaps, og som normalt lukker på det klokkeslet. Der stod jeg, jeg kunne ud fra mit arbejdsprincip ikke andet — og pludselig dukkede Hans Bagge, snigende sig bagfra, op ved siden af mig med sit ubeherskede krav om anekdoter . . .

Jeg sagde til ham, at jeg kunne fortælle mindst 30 af den slags, men at de fleste af dem ville være for lidt smigrende for de pågældende, og at jeg virkelig ikke er nogen Carl Hermansen, der skrev om emner som Knud Kristensens tøj, men ikke om, hvorfor han

egentlig ikke hoppede af på den af ham selv beskrevne køretur imod afgrunden — og som eksempel på, hvilke pinlige afsløringer jeg kunne levere, anførte jeg en vis slagelse-
aner, en tidligere finansminister, der for sin samtid stod som den mest afgjorte pålidelig-
hed selv, *men* alligevel godt kunne give en stakkels journalist forkert, endda skriftlig, be-
sked om udnævnelsen af tre toldforvaltere, så vedkommende pressens mand fik nogle
skrækkelige døgn uden at kunne gøre noget forsøg på at forsvare sig...

★

Da Hans Bagge hørte det, frafaldt han, vel lokalpatriotisk ramt, kravet om sligt, men
sagde, at det var han ked af, og blød i sind, som jeg er, sagde jeg så uhyre vagt, at hvis
jeg fik tid, kunne jeg måske skrive lidt om noget andet fra de dage, da vi tog præliminær-
eksamen på universitetet i København og studentereksamen på Polyteknisk Læreanstalt...
Og straks var han der: Inden en uge! — så må du skrive, hvad du vil... Jeg trøstede
mig med, at vi havde så megen sygdom på bladet, at jeg nok skulle kunne undskyldte mig
med ekstraarbejde; men fredag aften kom han igen, i telefonen, og nu er det søndag, og
efter hvad han refererede, skal jeg have lovet ham noget til i morgen... Så det er ikke
for tidligt at få begyndt, men det kan efter så mange forord ikke blive meget — lad mig
først mindes min entré i Høng i den første halvdel af april 1920.

★

Jeg kom (sammen med *Jørgen Jørgensen*, nu stor mand i Hindhedes beton) til Høng til
forårets optagelsesprøve i A-klassen, så kunne vi klare præliminæreksamen på 1¼ år. Vi
bestod, og jeg rejste hjem til Ringsbjerg (ved Køge) og blev i Sædder kirke konfirmeret
af *P. Dahl*, den senere kirkeminister, kom tilbage til skolen og gik forventningsfuld i gang.

Få dage efter bredte der sig, da vi sad ved aftensbordet i det store røde hus, en mær-
kelig, stigende munterhed, og de mange blikke rettedes mod „ham med den blå flip“ som
man til adskillelse fra den anden ny A-mand kaldte mig... Jo, *Axel* havde nu i efter-
middag lige før aften været nede hos *Hans* (Holten Hansen) og *Karl* (Jørgensen) på *Re-*
gensen (også kaldet Barakken), og de havde spurgt ham, hvad han ville være, og så
havde han sagt, at det havde han ikke taget bestemmelse om endnu, og så havde de sagt,
at han trængte til at blive barberet, og det havde han ikke noget imod at høre, og så
havde de anbragt ham på en stol midt på gulvet og sæbet ham ind og barberet ham —
men der var ikke noget blad i maskinen...

★

Jeg var 14 år og lige udskrevet fra 4-klasset landsbyskole... At jeg hævnede mig på
rimelig vis på Hans (nu skoleinspektør i Bregninge-Bjergsted) og Karl (cand. jur., Glad-
saxe), forstår man vel. Jeg så iøvrigt en stor opgave i at gå rundt og give andre gode
råd, hvilket ikke altid blev modtaget med den rette kammeratlige taknemlighed... I en
del af min Høng-tid boede jeg hos cyklesmeden ved biografen — i den anden ende af
loftet boede en *Lausen*, købmandssøn fra Nykøbing Sjælland (han blev forretningsmand
i Sydafrika), en tid Grundtvig-forskeren *Magnus Stevns*, der er død (ældre broder til vor
klassekammerat *Aage Stevns*, der blev provst i Vendsyssel og også er død). Det var i de
dage, da vi fyrede med tørv — vi indbetalte ved sæsonens begyndelse 65 kr. og hentede
så en kurv tørv ad gangen oppe på „anstalten“. Da sæsonen var gået, fik jeg 62 kr. og
nogle øre tilbage, hvoraf man kan slutte både, at jeg har været en meget fin fyringseks-

pert, og at jeg ikke har haft megen tid til at være hjemme. Tiden gik også meget bedre f. eks. nede på „Barakken“ (overfor bygmester Madsens palads), hvor morsingboen *Aage Lavsén* (død 12. oktober 1961) og mange andre brave folk boede — deriblandt færingen *Poul Petersén* (politikeren), der gjorde sig til neger med kakkelovnsod, da vi havde fastelavnstfest. Men det var anstrengende at besøge dem, og de havde somme tider for megen læselyst — en søndag eftermiddag, udenfor fyringssæsonen, blev jeg aldeles gennemvåd under et ophold på Regensen — jeg havde ikke en tør trævæl på kroppen og måtte gå ud at lægge mig til tørre i solen ude bag ved dommergården . . .

Blandt de store i gymnasiet, jeg husker fra entréen i Høng, er navne som *Knud Moseholm* og *Aksel Kousgaard Nielsen*. Vi A-præliminarister betragtede dem simpelthen som videnskabsmænd, og jeg anede ikke, at Kousgaard, en sådan stilfærdig person, ganske vist spillede han som Moseholm violin, skulle blive ypperste bøddel indenfor pensionsvæsenet, hvis ofre blandt utallige andre jeg er blevet på grusomste vis.

★

Var min entré i præliminærafdelingen i Høng et absolut prestigetab for en person, der i forvejen ingen prestige besad, så blev min start på artium-afdelingen et nyt nederlag, med en rystende etisk fordømmelse af et troskyldigt menneske, der ikke anede at have gjort sig skyldig i nogen som helst forbrydelse imod sædeligheds-, sundheds- eller sandhedsstyrelsen . . . Der skete først det, at jeg ved selve ankomsten ganske uforvarende kom til at sige min hidtil, hvilket vil sige til dato, bedste vittighed. Det skete på den måde, at vor uforlignelige dansk-lærer *Ejnar Munk* efter sædvane prøvede at høre på hver af de ny i I G, hvor han eller hun var fra i landet. Det var Munk meget kapabel til og ikke så lidt stolt af. Da han havde talt lidt med mig, spurgte han: „Er De *jyde?*“, og som sandt var, svarede jeg:

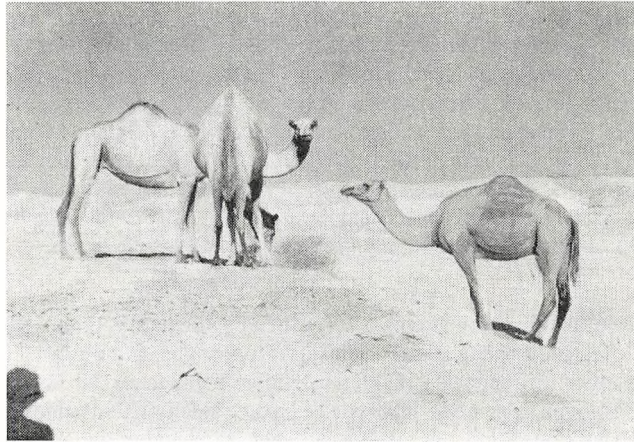
— Nej, jeg er bare *forkølet* . . .

De grinede, så jeg blev væmmeligt flov . . . Så gav Munk os en fristil: „Fra lørdag aften til mandag morgen“, og vi skrev jo løs skildrende, hvordan disse ca. 36 timer forløb i forskellige miljøer, for mit vedkommende landsbyens, og jeg kom her til korrekt at citere, at de gamle mænd nede i Østsjælland kaldte lørdag aften „den store koneaften“ . . . Udtrykket mishagede Munk såre, betroede han os ret hvast, da han i klassen gennemgik stilene. Hvad han mente, forstod jeg ikke, og meget hurtigt kom Munk og jeg på bedste fod med hinanden, især fordi jeg var god i oldnordisk og politisk nogenlunde af samme mening som han . . . Næst efter lærer *H. Hansen*, Sædder skole pr. Thureby, var cand. mag. E. Munk den bedste lærer, jeg har haft, og for mig og mange andre blev Munks særprægede poetiske, stille, stærke forkyndelse under kapitlet Grundtvig en absolut livsbestemmende oplevelse på Høng. Endnu et ord i alvor til slut:

Jeg hører ikke til dem, der vil sige, barndommen, endsige ungdommen er en lykkelig tid i et normalt menneskes liv; men jeg vil til mine dages ende påstå, at tiden i Høng for mig var et paradís, og jeg mener ikke, jeg har tabt det.

AXEL JØRGENSEN

Kameler i orkenen.

Rejse til Petra

En af skolens ny lærerkræfter, lektor, fru I. Bohus Jensen fortæller om en rejse fra Jerusalem til oldtidsbyen Petra.

I MANGE AR havde jeg næret et brændende ønske om at besøge *Petra*, den rosenrøde oldtidsby mellem bjergene langt syd for Det døde hav; denne edomitiske fæstning, som Moses, på sin hjemvandring fra Ægypten til det forjættede land, blev tvunget til at gå uden om i en stor bue, fordi edomiterkongen nægtede ham og hans folk gennemrejse-tilladelse. — Og da jeg nu i anden anledning befandt mig i Jerusalem på den jordanske side af grænsen, tænkte jeg: „Nu eller aldrig“.

Under mit ophold i Israel havde jeg sparet hårdt på mønten, netop med *Petra* i tankerne, og jeg stod nu i Jerusalem med det fyrstelige overskud af 200 kr., dagen før jeg skulle tiltræde min rejse til Danmark.

Gennem et lokalt rejsebureau fik jeg bestilt en taxa, som skulle afhente mig foran mit hotel kl. 4 om morgenen for at køre mig de 300 km syd på til *Petra*, der ligger halvvejs mellem Det døde hav og Akababugten.

Med en burnusklådt araber ved rattet startede vi i nattens mulm og mørke og kørte ned til Jeriko, og herfra drejede vi mod øst ind mellem de skumle og vilde bjerge, der omgiver

Jordans hovedstad, Amman. Vejen løber i vældige hårnålesving, og jeg sad med livet i hænderne, hver gang min araberchauffør slap rattet for at tænde sig en ny cigaret, — og det var tit. Manden kunne desværre kun tale arabisk, så en gang måtte jeg pufte ham forsigtigt i siden, for at henlede hans opmærksomhed på en smal bro forude, som vi helst ikke skulle køre ved siden af.

Fra Amman går landevejen stik sydpå som trukket efter en lineal, og snart befandt vi os omgivet af den rene ørken. Solen var imidlertid stået op, og den sendte sine brændende stråler ned over et komplet øde landskab. Vi mødte kun få vejfarende: en enlig lastbil, en araberhyrde med sine får eller en flok langbenede kameler, der færdedes langs vejen tilsyneladende uden noget opsyn. Nu og da slap vejen op, og vi kørte i det bare sand; men vi fandt dog altid vejen igen. Med mellemrum dukkede små kasseformede huse frem af den flimrende soldis, og vi kørte ind til disse ensomt beliggende politistationer for at melde vor lykkelige ankomst. Vor ankomst var i forvejen blevet annonceret pr. telefon, hvilket er meget betryggende for det tilfælde, at man skulle komme ud for motorstop eller lignende. Iøvrigt er det ikke så forfærdelig mange år siden, at man kun kunne færdes her med militæreskorte af hensyn til røvere og andre stimænd.

Klokken 9,15 nåede vi Maan, en lille araberlandsby omgivet af nogle få daddelpalmer, og her gjorde vi holdt for at læske vore tørre ganer ved baren i det lille cafeteria. Landevejen deler sig ved Maan, og vi valgte vejen mod vest, som efter en times kørsel førte os ind i den frugtbare dal, der kaldes Wadi Musa, Moses' dal. Den flod, der vander den, skal ifølge folkesagnet være den, der sprang frem, da Moses slog på klippen.

Her holdt vejen op, men man er ved at opføre et moderne luksushotel på stedet med henblik på den kommende turiststrøm. En krans af takkede, forrevne bjerge, mørkeblå og purpurøde, omgiver den inderste del af Wadi Musa, og dalen ender brat ved foden af disse klipper. Gemt i en gryde i disse troldagtige bjerge ligger den gådefulde by Petra.

Bilen blev efterladt i sandet, og man havde pr. telefon bestilt en ridehest til mig til den videre færd frem. Jeg havde ganske vist aldrig før siddet på en hesteryg, men da jeg jo som dansker er „født“ på en cykle, tænkte jeg optimistisk, at jeg også nok kunne balancere på ryggen af en hest. Denne viste sig at være særdeles fredsommelig, og den stod heldigvis bomstille, da jeg svang mig op. Hestens ejer, en malerisk klædt beduin fra landsbyen, begyndte langsomt at lede sin hest med mig på ned gennem en udtørret flodseng, til vi nåede klippevæggen, hvor en 30—40 m dyb klippespalte åbner sig ind i bjerget. Slugten, der bærer navnet El Sik, snor sig som et elveleje, og visse steder er den ikke bredere, end man kan nå fra dens ene side til dens anden, når man tager begge arme til hjælp. Højt oppe over rytteren skimter man den azurblå himmel, der snor sig som et lysende bånd.

Efter fire kilometers ridt åbner slugten sig pludseligt, og man står overfor „Faraos skatkammer“, et imponerende bygningsværk, hugget ind i klippens lodrette væg, hvis

rosenrøde facade er udsmykket med de skønneste korinthiske søjler, udhuggede i sandstenen.

I en cirkelformet fordybning, cirka tre kilometer i diameter, ligger ruinbyen Petra med sine templer, paladser, forrådskamre og klippegrave højt op ad de lodrette bjergsider. Selv et græsk amfiteater mangler ikke på dette sted, som i oldtiden var mødestedet for handelskaravanerne mellem Ægypten og Indien. Flere klippegrave ligger så højt til vejrs, at man må undre sig over, hvorledes menneskene har kunnet nå så højt op.

Der bor arabere i Petra i dag. Midt på pladsen har en beduinerstamme rejst sine sækkelærredstelte mellem den gamle bys forvitrede tempelrester, medens andre af stammens medlemmer bor i klippehulerne, ved hvis indgange man har stablet stensætninger op for at skabe lidt lunhed mod nattekulden.

I en af klippegravene har man indrettet et „moderne“ snedkerværksted. Opad væggen står de uhøvede brædder, som forneden er støttet af brudstykker af græske statuer, som hele feltet er fuldt af, og som her kommer til udmærket anvendelse. Jeg kunne så nemt som ingenting have sikret mig et pragtfuldt Dionysoshovede for små penge; men jeg måtte beherske mine lyster i så henseende, da jeg jo udmærket vidste, at jeg aldrig havde fået lov til at tage det med mig ud over landets grænser.

Her traf man en ung araber, der kunne tale lidt engelsk. Det er øjensynligt noget af en sjældenhed i arabiske lande at træffe på en „løsgående“ kvinde, så jeg blev meget indgående forhørt, hvor gammel jeg var, om jeg var gift, om jeg havde børn o.s.v., og til sidst siger han undrende: — Hvordan kan det være, at du, som er så gammel, kommer ridende herved alene for at besøge os —. I en let fornærmet tone svarede jeg: — Hvor kan det falde dig ind at kalde mig gammel? — Jo, svarede han, når en araber er 45 år, så er han ældgammel, og han lever ikke meget længere. — Ja, men der tager du helt fejl, forklarede jeg ham. Jeg er skam ung endnu. Husk på, jeg kan blive 100 år. — Et øjeblik stirrede han måbende på mig. Så sagde han eftertænksomt: — Ja, du har ret. Jeg har godt nok hørt, at i Europa og Amerika kan folk blive så gamle. —

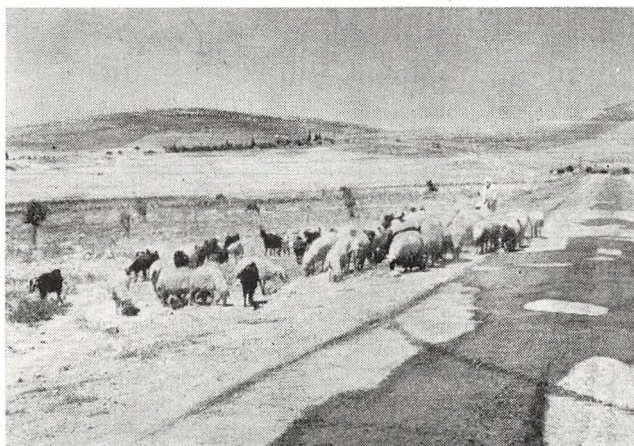
Desværre måtte jeg forlade Petra efter i kun fem timer at have klatret rundt mellem ruinerne, for jeg havde en aftale med min araberchauffør om, at vi skulle starte hjemturen til Jerusalem klokken 15,00 for ikke at skulle køre gennem ørkenen i mørke.

På vejen ud af El Sik kom en høj, flot sheik i lang blå kaftan skridende ud af sin klippebolig for at hilse på mig. Jeg går ud fra, at han var stammens høvding, som ønskede at kigge nærmere på den sjældne gæst. Han bød mig hånden og skænkede skoldhed og stærkt sødet the fra en lille kobberkedel. Nu ligger det sådan, at jeg ikke kan fordrage sukker i the, men man er vel et høfligt menneske, så jeg drak den velmente læskedrik og udbad mig endda endnu en kop. Nu var det min tur til at vise mit oprigtige venskab, og jeg dukkede ned i min medbragte håndtaske og fremdrog nogle plader tobak, som jeg uddelte mellem mændene med en flot gestus. Så var der alle de små araberdrengene, som

havde samlet sig omkring det sjældne optog. Endnu engang greb jeg ned i min taske, der indeholder de besynderligste ting, og fandt nogle små pakker med hugget sukker, som jeg havde tilegnet mig på Storebæltsfærgerne, ud fra den betragtning, at man jo aldrig kunne vide, hvor man kunne få brug for dem siden. (Jeg bruger nemlig heller aldrig sukker i kaffe). At de skulle havne i små brune araberdrenges næver i Petra, havde jeg jo nok ikke forestillet mig; men det så ud til, at de gjorde lykke blandt børnene.

Vi forlod Wadi Musa præcist til den aftalte tid, og efter undervejs at have været inde for at hilse på ved de forskellige politistationer langs ruten, nåede vi velbeholdent frem til Jerusalem klokken 21,15. Det er flere timer efter mørkets frembrud.

I. BOHUS JENSEN

Får med deres hyrde.

Et år er gået

ET AR ER GAET . . . Ingen af landets rektorer, der engang i dette efterår var samlet til et fællesmøde i København, kunne være uenige med en kontorchef fra Undervisningsministeriet: kontorchefen skulle gennemgå problemer i forbindelse med lønninger for de overenskomstansatte lærere i gymnasierne. Som en rød tråd gennem oplægget til hans vejledning og i drøftelserne bag efter gik dette: vi er under en forvandlings lov. Der er meget uklart, men vi prøver på at finde ud af det. Ganske vist går udviklingen så hurtigt, at hvad der skønnedes rimeligt for kort tid siden inden længe må ændres og udbygges. Konsekvenserne er uoverskuelige. Men vi må administrere så godt, det kan lade sig gøre, i den jungleskov af bestemmelser, der gror op.

Denne betragtning er sand for både kurser og gymnasier — og mest for kurserne. Vi skal i det store og hele følge gymnasiernes regler, men i følge sagens natur må visse bestemmelser være alene gyldige for os. Og når ikke engang de fælles bestemmelser er afklarede, kan vore særforhold slet ikke ordnes. Det gælder både lønningsforhold, eksamenskrav, regnskaber og byggeri. Det er uendelig besværligt, men på den anden side er der noget forjættende i situationen, fordi den for kurserne synes at indebære en meget stor forbedring på alle områder, når forholdene til sin tid afklares.

Hvornår sker så det? Man kan vel svare sådan: ikke før rigets almene situation afklares, så man nogenlunde kan regne med, at lovede bevillinger vil kunne gennemføres. På den anden side kan det ikke trække længere ud, end at skoler og kurser kan være klar til at tage fat, når den nye gymnasieordning med dens gennemgribende ændringer af fagkreds, fordringer, synspunkter og bedømmelse træder i kraft. Gymnasierne begynder til næste skoleår, vi et år efter. I al deres uafklarethed altså meget vanskelige kår at virke under, men samtidig inspirerende ved det meget nye.

Selve den nye *tilskudslov* virker. Og godt, at den kom, før pengekassen på Christiansborg smækkede i. Kun en lille del af tilskuddet nåede ikke med: en sum, der skulle bevilges på selve finansloven til hjælp til betalingen af undervisningsafgiften. Privatgymnasierne har den. Vi skulle have haft den tilsvarende sum, som man endda regnede med skulle pristalsforhøjes noget fra de 100 kr. pr. elev, den havde været i mange år. Men denne bevilling er udsat til bedre tider. I denne forbindelse kan omtales *Ungdommens Uddannelsesfond*, der yder hjælp til opholdsafgiften. Vi er der i pulje med samtlige gymnasier i hele landet. Der blev i fjor stillet 4 millioner til rådighed, en forhøjelse fra 1 million året forud igen. Ansøgningerne viste imidlertid et behov på 16 millioner. De summer, den enkelte skoles stipendienævn fik til uddeling, blev derfor skåret tilsvarende ned, efter at centralnævnet først havde vurderet den enkelte skoles behov. Det beløb, der herefter stilledes til rådighed, var ca. halvdelen af det ansøgte beløb. Der uddeltes da til Høng 70.000

*Den første
begyndelse til
rektorboligen.*

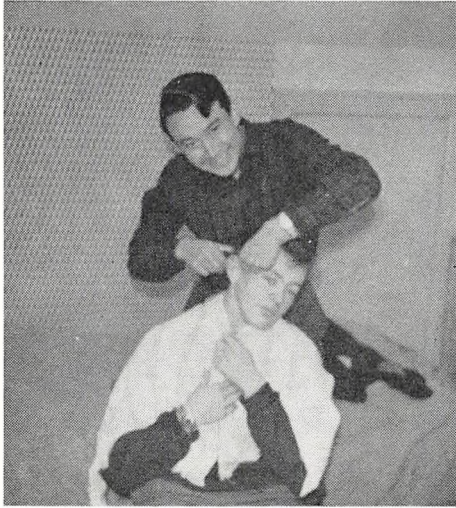
kr. mod 58.350 året forud. Derudover har Holbæk amt som sædvanlig ydet et beløb på ca. 10.000 kr. til elever fra Holbæk amt. Alt i alt en ikke ringe hjælp, selvom behovet oversteg al forventning.

Endelig anerkendelse af skolen som *selvejende institution* er kommet at regne fra 1. april 1961, men selve overdragelsen er en lige så langsommelig proces som så meget andet og er endnu ikke afsluttet til fremlæggelse. Men det afgørende nåede at komme med, inden omsforliget standsede udbetalingen af statslån til overgangen. Den forventede udbetaling af statslånet har været den økonomiske baggrund for forskelligt, som ellers ikke havde kunnet iværksættes.

Forholdene omkring den tidligere økonomibygning på realskolen kom til at forme sig således, at skolen nu har fået en lejekontrakt med forkøbsret til hele bygningen og noget

*Et senere
stadium.*

Praktisk skolearbejde.

Dansk forår på skolens tag.

af den tilhørende jord. Det skete med meget kort varsel sidst i sommerferien og medførte øjeblikkelig fortsættelse af den ombygning, der var begyndt i fjor af afdøde skolebestyrer Johs. Jørgensens bror og arving, men som senere var gået i stå. Håndværkere rykkede ind og fik i løbet af få uger gjort ialt 21 nye værelser beboelige udover de 17, der var i forvejen. Der var tempo på. Imedens måtte i de første par uger nogle af de nye elever bo i de gamle skolestuer under sovesalsagtige forhold. Vi er dem taknemmelige, fordi de tog det med så godt humør. Men fra nu af har vi altså gode indkvarteringsmuligheder for alle drenge i begynderklassen. Pigerne har jo plads på pigecollegiet på Nyvej og på skolens hovedbygning. Senere er der i de gamle skolestuer indrettet en lejlighed til en lærer. I øjeblikket, hvor der ingen lærer er, der kunne overtage hvervet som inspektionshavende, behos lejligheden af den nye pedel, *Gustav Samuelson*. Johs. Jørgensens lejlighed er også blevet elevværelser. For den, der har mange gode minder fra sammenkomster og samtaler i disse stuer fra forstander Dolleris' og Johannes Jørgensens tid, er der noget mærkeligt og vemodigt i denne omkalfatring, der ikke efterlader spor af det gamle. Og så alligevel fortsætter disse stuer deres bestemmelse ved også i fremtiden at fyldes af unge, der er kommet til Høng for at læse. Væggene står bare på en anden måde end før.

Ved at have fået dispositionsretten til denne bygning — også ved venlig imødekommenthed fra Realskolens bestyrelse, der gav afkald på sin forkøbsret til bygningen — har skolen fået løst et af de problemer, der gav større og større hovedbrud: elevernes indkvartering det første år. Mulighederne for at skaffe ordentlige værelser i byen er aftagende og rækker kun til afgangsklassens behov. Et andet lokaleproblem kommer også i dette skoleår sin løsning nærmere: at skaffe plads til den daglige undervisning. Vi har hidtil måttet bruge såvel opholdsstue som spisestue som undervisningslokaler, hvad der kunne give vanskeligheder både for lærere og køkken. Men ved at bygge en ny rektorbolig i haven med tilstrækkelig plads både til beboelse, repræsentation og kontor er det

lykkedes at frigøre det tidligere kontor og den private spisestue til undervisningslokaler. Efter nytår skulle dette være i orden, hvilket vil give en væsentlig lettelse. Den hidtidige del af rektorlejligheden på første sal vil kunne blive en udmærket lærerbolig.

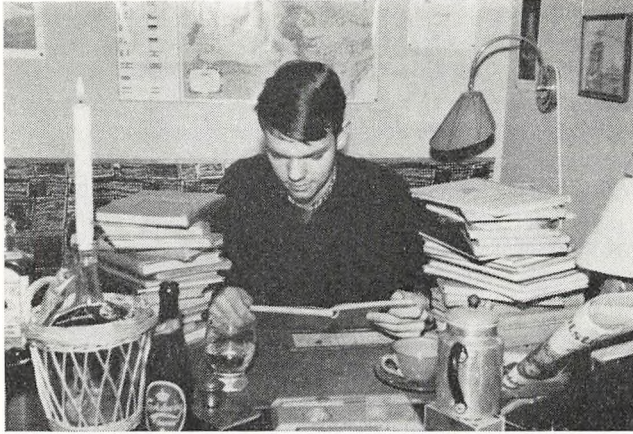
Dette har kunnet lade sig gøre altsammen uden at komme i konflikt med byggerestriktionerne. Men videre kan vi i øjeblikket heller ikke komme. Næste etape vil være at bygge en etage ovenpå den gamle klassefløj. Her skulle da pladsen overvejende beslaglægges af fysikundervisningen, der under den kommende gymnasieordning vil trænge til nye lokaler for at kunne virke tilfredsstillende. Rent bortset fra igangsættelsestilladelse og finansieringsvanskeligheder er der adskillige spekulationer om trappeforhold og andet i denne sammenhæng. Men det findes der vel ud af altsammen. Der skal i altfald findes en tilfredsstillende og mulig løsning.

Elevtallet har igen i år været lidt højere end de foregående år. Pr. 1. september 130 ialt, fordelt med 17 i IIs, 17 og 18 i de to II'm'er og 26 i hver af de tre begynderklasser. Vi tænker ikke på at udvide antallet af klasser. Ganske vist har vi et meget stort antal indmeldelser og forespørgsler i disse år, men når landet bliver gymnasiedækket om nogle år, ved vi ikke noget om behovet for kurser, skønt det nok ikke bliver mindre end nu.

I *lærercollegiet* skete med skoleårets slutning den ændring, at hr. og fru *Ørsnes* fik ansættelse som adjunkter ved det nye Grindsted gymnasium efter at have virket her i Høng henholdsvis siden 1947 og 1958. Der var ved afslutningen lejlighed til at sige dem en velfortjent tak for en undervisning, der for begges vedkommende prægedes af et nøgternt, redeligt arbejde i det daglige, med den bedst mulige baggrund for krav om en lignende indstilling til arbejdet hos andre. Som afløser for hr. *Ørsnes* er ansat som overenskomstlønnet lektor, cand. mag. fru *I. Bohus Jensen*, der senest har været ansat ved Slagelse private realskole. Timerne efter fru *Ørsnes* viste sig at være sværere at få besat. Problemet løstes ved, at cand. mag. fru *I. Dahl*, Kalundborg, overtog de nysprogliges timer i engelsk indtil videre som vikar, medens lektor *Marholt* ved at afgive sine timer på realskolen og gennem sammenlæsning af et par klasser i dansk klarede dansktimerne.

Der
tænkes —

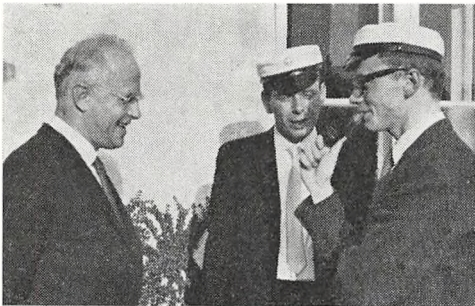

En åndens arbejder.

Skolen er taknemmelig for den udviste velvilje og glad for de nye medarbejdere og håber på til næste skoleår at finde en løsning, der ikke belaster lærerne for meget. Rektor *Monrad* og adjunkt *Krogsgaard* har stadig fransk på Realskolen, ligesom skolebestyrer *Georg Hansen* fortsætter sine historietimer her.

På besøg har i årets løb været grønlandernes nye tilsynsførende, konsulent ved Grønlandsministeriet, hr. *Størmosé* samt lektor *Handest* i matematik. Skolelægen, dr. *Strandbygård* og tuberkulosestationen fra Holbæk har som sædvanlig undersøgt eleverne. Også i år kom der et hold studenter på erhvervsvejledning. Dette besøg, formidlet af Arbejdsministeriet, fulgtes senere op ved besøg af gamle studenter fra skolen. Det er sikkert meget nyttigt med dette andet besøg nogen tid efter det første. Det første kan rejse visse spørgsmål, som det senere måske kan besvare. Iøvrigt kommer hele denne sag ved den nye ordning i fastere rammer, forsåvidt som en af skolens lærere skal tage sig nærmere af dette. Lektor *Marholt* har gennem deltagelse i kursus forberedt sig hertil. De nævnte besøg skal dog åbenbart fortsætte indtil videre.

Ved juleafslutningen talte pastor *Chr. Keiding*, Liselund. Skolekomedien var for en

Historisk problem droftes.

Historisk problem droftes??

gangs skyld Holberg. „Barselstuen“ indstuderet af stud. mag. *Hans Henrik Monrad* med hjælp af realskolelærer *Jais Nielsen*. Ekskursionerne er med de sædvanlige småafvigelser iøvrigt gået ad de kendte veje efterår og forår. Tissøtur og Bromølletur for alle først på skoleåret. De mere geologisk og historisk prægede faglige ekskursioner om foråret for begynderklasserne. Stignæsanlæggene indgik denne gang i den ene af turene.

Efter martsprøvens skærsild kom eksamenstiden med sit slid. Der bestod 36, hvoraf een ved sygeeksamen. Om afslutningsfesten fortæller *Soro Amtstidende*:

Translokationen på Høng Studenterkursus fik et virkelig festligt forløb. Omkring 125 mennesker samledes ved 15-tiden på skolen til afskedsmiddag.

Rektor *J. H. Monrad* kom i sin translokationstale ind på bl. a. det omdømme, studentereksamen i dag har i befolkningen, og de muligheder og krav, studenterne af årgang 1962 står overfor.

Forfatteren *Villy Sørensen* fortæller, sagde rektor bl. a., at han som erhvervsstudent var ude for, at syersker på en københavnsk systue skrev følgende læserbrev til en avis, efter at studenterne var kørt forbi systuens vinduer i smykkede hestekøretøjer:

— Kære brevkasse. Vi er tre unge syersker, der sidder på strøget og glæder os over de unge studenter, der kører forbi og synger. Men hvorfor er det kun studenter, der skal fejres, når de bliver studenter? Hvorfor er det ikke også lærlinge, der bliver svende, og sygeplejersker og mange andre unge mennesker, når de afslutter deres uddannelse? Er studenter da finere, bare fordi de har gået længere i skole?

Spørgsmålet er og var berettiget, siger *Villy Sørensen*. Og han føjer til, at det åbenbart bliver mere og mere populært at blive student, mindre og mindre at være det.

For 100 år siden var forholdet det omvendte, fortsatte rektor *Monrad*. Dengang var det — i de nationalliberales dage — populært at være student, ikke særligt populært at blive det. Studenterne var dengang som nu mestendels glade af sind, til daglig ranke, muntre og ansvarsfrie, men i de store stunder i folkets liv var de med: Engländerkrigene og de slesvigske krige.

Selve studentertiden er blevet en anden end tidligere, og studenten har fået et andet omdømme end tidligere på grund heraf. Det er ikke mere så eksklusivt at blive student. Stadig flere bliver studenter, læser ikke videre til embedseksamen, men går over i det praktiske liv. Standsbegrebet student udviskes.

De eksakte fag er i fremgang. Det er ikke tilfældigt, at en fysiklærer pr. time i dag får mere end en dansklærer. Man finder det rimeligt, at Polyteknisk Lærestanstalt flytter til

En sidste opgang.

Studenter 1962.

Lundtofte for 800 millioner, mens det er det glade vanvid at flytte Nationalmuseets „gamle ragelse“ derud for et langt mindre beløb. På Risø ruller bevillingsmillionerne. På Frue Plads kan ørnen, hævder man, snart skue det himmelske lys gennem tagspærrene.

Dog understreger de største naturfagfolk bestandig, hvor nødvendigt det er netop for deres fag ikke at glemme de humanistiske. De sidste får blot ikke bevillingerne.

Begrebet erhvervsstudent er dukket op, næppe til gavn for studierne. Man haster igenem uden tilstrækkelig fordybelse og udsyn, der er ikke tid, der er ikke råd. Der gøres ikke særlig stads af den, der læser videre for at gennemføre en ofte langvarig og dyr uddannelse.

I de seneste år er effektiviseringssynspunktet dukket op. Det har at gøre med markedsdannelserne og den øgede konkurrence, det er internationalt, meget interessant og spændende at følge. Man går i bredden i bevidstheden om, at den er forudsætningen for den videre udvikling. „Uddannelsen er den bedste investering“. Derfor er byggestoppet, hvor rimeligt det end kan forekomme i dag, på længere sigt en meget dyr foranstaltning, når man tænker på skolebyggerierne.

I denne ændrede situation skal årets studenter begynde deres videre liv. Det er en tid med muligheder som sjældent før, men også med store krav. Det er sagt adskillige gange tidligere, men derfor behøver det ikke at være galt. Der er ofret mange penge på jer — ca. 5.000 kr. pro persona. Så skal I også gøre en indsats. Noget for noget i forretningsverdenen, og dette her er forretning set fra samfundets side. Stadsen må betales bagefter. I skal ikke betale legater tilbage, men gøre en indsats. Det stigende internationale samkvem vil give større chancer, men også stille stærkt øgede krav. Mulighederne skal udnyttes, ellers smuldrer de. Tænk på nogle af dem, I startede sammen med, og som savnes i dag. Især de, der skal læse videre, vil desuden møde kravet om „en redelig tankegang i åndelige forhold“. Kravet er måske vagt formuleret, men det er skarp virkelighed, der må konkurrere med pop og propaganda.

Der er opgaver nok til jer, sluttede rektor Monrad. Samfundet hjælper jer i egen interesse til at blive i stand til at løse dem. Så er der ikke blot noget ved at blive student, men også ved at være det.

Der blev holdt flere taler ved translokationsmiddagen end rektors. *Vagn Alstrup* fra l. g. ønskede kammeraterne med de hvide huer til lykke og udbragte et leve studenterne.

Villy Ramberg takkede på studenternes vegne lærere og alle andre på skolen. Han takkede særligt adjunkterne hr. og fru *Ørsnes*, som forlader Høng efter 14 års virke ved studenterkursus. Tak for gæstfrihed . . .

Der blev endvidere talt af Willy Rambergs far, generalløjtnant *Kurt Ramberg*, og af adjunkt Ørsnes.

Rektor uddelte bogpræmier, skænket af Høng-Samfundet, Foreningen „Norden“, en anonym giver, boghandler Thorbek og skolen. De tildeltes *Jens Kyed* (1.m) *Jørgen Bendix Christensen* (1.m), *Lejff Nielsen* (1.m), *Birgit Nielsen* (1.s), *Else Skytte Christensen* (2.m), *Willy Nielsen* og *Annette Jessen* (2.m), *Stephen Heilmann* (2.m), *Jette Kold* (2.s) og *Lis Guldborg Jensen* (2.s.).

Elevmødet i september er der berettet om andetsteds i årbogen. Skolen glædede sig over at se et ualmindeligt godt fremmøde af 40-års jubilarer, som vi har været i kontakt med af og til siden deres 25 års jubilæum. Men også årets 25-års var godt repræsenterede.

Hermed er der i det store og hele berettet om, hvad der er sket siden i fjor ved samme tid. Skolen er nu godt inde i det 49. år af sin virketid. Efter sommerferien begynder den på jubilæumsåret. Om og hvordan dette skal markeres, drøftes endnu. I hvert fald håber vi, der har med skolens liv og arbejde at gøre til daglig, at de, der har været her for en kortere eller længere tid siden, også gennem disse linjer og hele årsskriftet må få et indtryk af, at her stadig sker noget, noget, de kan genkende midt i den voldsomme forandring, der iøvrigt er ved at ske med skolens ydre rammer og indre arbejdsmaal og -form. De er velkommen her til besøg, ikke mindst når elevforeningen kalder.

Med tak for venlige hilsner siden sidst.

Deres

A. T. og J. H. MONRAD

Skolens ny fanebærer?

Fra — om — til gamle kammerater

HJULPET AF JOHANNES HOLST har jeg fået samlet nedenstående oplysninger om holdets medlemmer. Næsten alle har svaret på den udsendte henvendelse, og mange har skrevet lange og indholdsrige breve, som det desværre af praktiske grunde ikke har været muligt at optage in extenso. Jeg vil hermed samtidig gerne henstille, at så mange som muligt møder til elevfesten på skolen næste år, så vi kan få lejlighed til at se hinanden og genopfriske gamle minder.

B. Højer Jensen.

Matematikere:

- 1938 *Evald Blach*, cand. polyt. 1944 — bygningsingeniør med speciale i bygningsstatistik og brobygning. Ansat hos Monberg og Thorsen til 1947, beskæftiget med bl. a. genopbygningen på Bornholm og Rømhøvdæmningen. Leder af en mindre ingeniørforetning i København i 4 år. Blev herefter ansat hos A/S Vølund, hvor han nu er overingeniør, prokurist og leder af en af firmaets afdelinger. Gift i 1948 — ingen børn. Adr. Furesøbakken 9, Virum.

Børge Jarly, blev landinspektør i 1943 og førte i de nærmest følgende år en noget omflakkende tilværelse med ansættelse i Geodætisk Institut, militærtjeneste, Landbrugsministeriet, en sommer på 22 af Grønlands fjeldtoppe afsluttet med et treårigt ophold på Færøerne. I 1949 startede han egen landinspektørpraksis i Nykøbing M. og er nu faldet til ro her. Blev gift den 12. december kl. 12 i 1946 med Louise Halund, har 2 børn, hus, bil, sommerhus og mange gode venner, så han kan sagtens være glad. Adr. Nygade 4, Nykøbing M.

Bendt Friis Jensen skriver: Efter studentereksamen startede jeg samme år på Københavns Universitet med at studere statsvidenskab — Gud bedre det. Efter at for lang tids overvejelser sprang jeg over til juraen, og i sommeren 1948 tog jeg embedseksamen. Samme år blev jeg gift og har nu 2 børn (piger på 13 og 12 år). Blev ligeledes 1948 ansat som amtsfuldmægtig i Sorø, hvor jeg har været siden. Bor i Hyllested, hvor min kone og jeg forsøger at drive hendes barndomshjem på 58 tdr. land uden alt for stort underskud, hvilket er svært i disse tider. Adr. Hyllested pr. Dalmose.

Boj Højer Jensen: Jeg blev forstkandidat i 1944 og havde forskellige løse job de første par år. I 1946 blev jeg fortsassistent og godsfuldmægtig på godset Svenstrup ved Ringsted og havde her 13 gode år. 1959 tiltrådte jeg stillingen som jægmästare (skovrider) ved Trolleholm fideicommiss i Skåne. I 1946 giftede jeg mig med Lisbeth Nannestad, vi har 3 børn, 2 drenge på 15 og 12 år og en pige på 10. Vi er nøjda og belåtna og trives fortræffeligt herovre. Adr. Trolleholm, pr. Eslöv, Sverige

Knud Mogensen, begyndte at studere jura, men måtte gå under jorden og senere rejse til Sverige. Kom efter krigen ind i det internationale studentearbejde og er ad uransagelige veje blevet professor i dansk (eller fynsk) i USA. Adr. University of California, Los Angeles, USA.

Erna Nielsen, har det ikke været muligt at få forbindelse med eller oplysninger om.

Heinz Rosenberg, tog farmaceutisk medhjælpereksamen 1944 og kandidateksamen 1947. Virkede i Viborg 1947—55, i Hurup 1955—57. Provisor i Horsens siden 1957. Adr. Bremersallé 19, Horsens.

Ingrid Schmidt skriver: Startede som discipel på Gråsten Apotek 1939. Giftede mig med dyrlæge Frode Poulsen, Gråsten i 1941. 2 børn. Siden 1956 sekretær på Gråsten Gigtsanatorium. Adr. Stjernevej 29, Gråsten.

Erik Munch Thye, cand. jur. ekspeditionssekretær i ligningsdirektoratet og centralbestyrermand i Sengeløse. 3 døtre.

Sproglige:

Eva Ankerstrøm, cand. jur., sekretær i Grønlandsministeriet. Adr. Vendsysselvej 4 B, København F.

Guðrun Carlsen, har det ikke været muligt at fremskaffe oplysninger fra eller om.

Kirsten Glentthøj, uddannet barneplejerske, gift 1941 med pastor Poul Pedersen, Ringsted. Flyttede i 1947 til Bagsværd. 3 drenge og 1 pige. Adr. Bagsværd Hovedgade 177, Bagsværd.

Knud Fogh Hansen, amtsskolepsykolog i Maribo amt. Adr. Ejegodsvej 9, Nykøbing F.

Ole Haslund, arkitektskolen fra Kunstakademiet 1947. Derefter i Grønlands Styrelse. Siden 1949 ansat i Boligministeriet. Adr. Lyngbyvej 209, Hellerup.

Johannes Holst, afgangseksamen fra handelshøjskolen i København 1941. Derefter ansat i 6—7 forskellige virksomheder, indtil han i 1946 faldt til ro i A/S Dansk Shell. Gift 1947 med Inge Hoelgård Christensen. Har en datter på 13 år. Adr. Jydeholmen 5, Vanløse.

Paul Honoré, cand. theol. 1945. Indtil 1950 sekretær i Danmarks kristelige gymnasiastbevægelse, afbrudt af militærtjeneste i Slagelse og Tyskland. Ordineret 1950, præst i Dalum indtil 1953, sognepræst i Højby (Odsherred) 1953—59. Siden da sognepræst i Sorø. Har herud over — som han selv skriver — rodet sig ind i forskellige ting, bl. a. feltpræstespørgsmålet (gjorde vinteren 1957—58 tjeneste ved Det danske kommando i Itzehoe), Forsvarets civilundervisning, Folkeligt Oplysningsforbund — hvor han fra 1959 er landsformand. Redigerede 1961 mindebogen for professor, dr. theol. Flemming Hvidberg. For det nordiske samarbejde har han også gjort en indsats, idet han i 1948 giftede sig med en norsk pige, Ragnhild Bjørner. Adr. Asser Rigsvej 1, Sorø.

Annelise Nicoline Knuthsen fører nu navnet Lise Haslund. Kontorassistent fra 1939—47, cand. psych. i 1951. Nu ledende psykolog ved Psykiatrisk Børnehospital, Risikov. P. t. 1 års forskningsorlov. Adr. V. Ringvej 214, Århus.

Andreas Lamdrup, begyndte at læse jura, men gik senere over til theologien og tog eksamen i 1949. Arbejdede derefter med lidt af hvert: handelsministeriets arkiv, hjælpepræst ved Højdevangs kirke, lærer under Københavns skolevæsen og hjælpepræst i Rødovre. Siden 1961 sognepræst i Harritslev på Lolland. Gift. Adr. Harritslev.

Vagn Toft Larsen skriver: Begyndte 1939 juridiske studier, beskeden eksamen, 2. kar. i 1945. Efter kort forsøg som sagførerfuldmægtig menig militær til efteråret 1946, hvorunder den glæde at deltage i den ublodige overtagelse af Bornholm efter den russiske besættelse. Fra november 1946 til dato ansættelse i invalideforsikringsretten, hvor nu fuldmægtig. Arbejdet kan til dels siges at være af idealistisk, humanitær art. Kompenseres ved formiddagsstilling i statens skattevæsen, Finansministeriet. Gift, 2 piger 14 og 9 år. Adr. Finsensvej 8 A, København F.

Frode Møller Lauridsen, cand. theol. jan. 1945. Fra 1. juni samme år sognepræst i Kværs, Sønderjylland. Gift i 1941 med en pige fra Schweiz, har en dreng på 17 år og en pige på 11. Adr. Kværs pr. Tørsbøl.

Knud Nordberg, cand. mag. 1946 (historie, dansk og engelsk). Samme år ansat ved Sønderborg Statsskole, udnævnt til adjunkt 1950. Gift med Ellen Sørensen (1938), 4 børn. Adr. Lindevang 20, Sønderborg.

Helge Olsen, cand. med. 1946. Derefter diverse kandidat- og reservelægestillinger i Vejle, Esbjerg, København, Sverige, Roskilde, Holstebro, Århus og Hjørring. Specialistanerkendelse i medicinske sygdomme 1955. Fra 1. juni 1961 overlæge ved Amtssygehuset i Tarm. Gift 1950, 3 børn. Adr. Amtssygehuset, Tarm.

Olav Skovgård Olsen, cand. mag. 1946 (dansk, tysk og engelsk). Lærer ved Chr. Poulsenskolen i Flensborg 1948—51, ved Rødding Højskole 1951—52, adjunkt ved Thisted gymnasium 1953—57. Siden 1958 ved Kalundborg gymnasium. Gift 1956 med lærerinde Tove Madsen, 2 børn. Adr. Skjalm Hvidesvej 10, Kalundborg.

Ellen Sørensen, gift med Knud Nordberg (1938).

Brynhild Winther, begyndte at studere jura, men afbrød p. gr. af krigen og rejste hjem til Færøerne. Gift 1940 med læge Vagn-Åge Vogensen, Klaksvig. Flyttede i 1947 med sin mand til Uldum. Brynhild døde efter kort tids sygdom den 12. marts 1962 under et ferieophold på Mallorca.

1952 Årgangen har ikke været særlig meddelssom; ved et ihærdigt arbejde fra Hans Christensens side er følgende oplysninger fremkommet:

Margit Elhauge, f. Andersen skriver: Efter endt korrespondenteksamen 3—4 kontorjobs i Århus og København. Filosofikum fra Århus Universitet. 1 års ophold i London. Gift med Carl Johan Elhauge (student fra Høng 1950). Vi har 2 børn — Lilac 6 år, Mogens 1 år. Carl Johan er lærer på Ranum statsseminarium efter embedseksamen 1959 i naturhistorie og geografi. Jeg har i år påbegyndt læreruddannelse i studenterklassen her på stedet — 2 af mine lærere er gamle Høng'ere, nemlig Bent Rafnsøe Møller og Poul B. Parkum, så vi er altså 4 her på stedet, der har frekventeret skolen i Høng. Jeg og min familie bor i en nedlagt skole — Malle skole pr. Ranum, men fra juli næste år flytter vi ind i et nyt hus, som vi er ved at bygge. Adr. Vesterled, Ranum. — Skulle nogen komme så langt nordpå i Jylland (Ranum ligger 8 km syd for Løgstør), vil jeg altid meget gerne spendere en kop kaffe, en øl eller lign.

Hans Christensen skriver: Efter et år som lærervikar i Vestsjælland kom jeg i 1953 til København, egentlig for at studere dansk litteratur. Jeg valgte imidlertid juraen i stedet for, og samtidig fandt jeg beskæftigelse i Statistisk Departement, bl. a. med at regne ud, hvor mange biografbilletter der blev solgt her i landet fordelt på hovedstaden, store byer, små byer osv. Efter et år uden erhvervsarbejde (samt en rejse til syden — Rom, Firenze, Capri) fik jeg 1. del i sommeren 1956. Derefter et par års arbejde i Københavns skattevæsen, nogle måneder på politikontor, endvidere postbud, trafiktælling m. v. I 1958 kom jeg ind på et kollegium (Studentergården), hvor jeg boede i 2 herlige år. Juridisk embedseksamen 1960. Efter militærtjeneste (auditor) advokatfuldmægtig i København, fra november 1961 sekretær i finansministeriet, men indtil videre har jeg formiddagsstilling på advokatkontor. Gift 1960 med direktrice Jette Winckler Hansen, i 1961 fik vi en datter. Adr. Engtoftevej 21, Farum.

H. Kronborg Christensen skriver: Ansat ved metodistkirken Vor Frelsers kirke i Silkeborg 1952—56. Ansat ved Zionskirken i Rønne 1956—59. Orlovsår med Amerikarejse coast to coast for at studere kirke- og skoleliv 1959—60. Ansat ved Immanuelskirken i Aalborg siden 1960. Alle tre steder har jeg haft hele skoleembeder ved skolevæsenet. Fra august 1962 har jeg dog indskrænket mig til 18 ugentlige timer, metalsløj, historie og naturhistorie. Har de sidste måneder haft yderligere travlt med kirkens restaurering, som jeg selv har taget praktisk del i. Kronborg

slutter: Vi har nu fire børn. 3 drenge på 12, 9 og 6 år og en pige på 3 — og: Jeg er stadig gift med den dejligste pige i verden! Adr. Vitus Beringsvej 5, Aalborg.

Arne Hansen skriver: Jeg sender en rigtig hjertelig hilsen til skolens rektorpar, lærere og elever. Desværre kunne jeg ikke være med til vores årgangs 10 års jubilæum, da jeg var på manøvre. Jeg gik, efter først at have forsøgt mig som stud. polit. og lærervikar, militærvejen over sergentskole, reserveofficersskole og hærens officersskole. Jeg er nu premierløjtnant ved infanteriet (nuværende tjenestested: Danske livregiment, Høvelte). Jeg er gift med en sød ung pige, har to drenge (Jørgen 6 år og Steen 5 år). Min adresse er: Stakledet 16, 2. th., Valby).

Else Pagh Hansen: De første år efter studentereksamen beskæftigede jeg mig en del med regnskabsvæsen, desuden fortsatte jeg med at undervise på handelsskole, teknisk skole og aftenskole. Jeg blev senere forstander for Ruds Vedby handelsskole. Da undervisning har min store interesse, begyndte jeg for 8 år siden at undervise på kommuneskoler. Der fik jeg dagen fuldt besat, og om aftenen havde jeg handelsskoler, idet jeg også fik timer i Slagelse handelsskole. Denne er gået over til dagskoleundervisning, og jeg er nu ansat som overlærer ved skolen. Jeg har i de forløbne år fulgt mange lærerkursus, dels „sommerferiekursus“, dels kurser om vinteren. Inden jeg begyndte studenterkursuset, var jeg HD og havde taget handelsfaglærereksamen i regning. I år tog jeg faglærereksamen i bogføring. På opfordring læser jeg til cand. merc. i København.

Poul Jakobsen skriver: *Benthe Skytte* er blevet fysioterapeut, jeg selv er blevet læge, og vi har giftet os med hinanden. Sammen med vores lille Marianne på 1½ år er vi nu på rejse fra hospital til hospital og er da dette skrives, men næppe når det læses, på sygehuset i Kjellerup.

Harriet Rasmussen skriver: Fra 1952 blev jeg ansat på kontor i landbrugsministeriet og derefter i grønlandsministeriet. Senere var jeg i forsikringselskabet „Hånd i Hånd“ og derpå på Andssvageforsorgens kontor. Resten af tiden fra 1956 har jeg haft neurose. Først blev jeg indlagt på nerveklínik i Århus. En tid derefter på psykiatrisk afdeling på Rigshospitalet i København. Efter et års tid blev jeg overført til Filadelfia i Dianalund. Jeg er ugift. — For tiden er jeg i familiepleje på en gård i Munkebjergby. Adr. Harriet Rasmussen, c/o gdr. Kaj Sørensen, Ny Brogård, Munkebjergby, Sjælland.

Ida Midtgaard Sørensen skriver: Jeg blev dimitteret fra Jonstrup Seminarium i maj måned 1955. Fra august 1955 til januar 1959 var jeg ansat ved Viborg skolevæsen. Fra januar 1959 til d. d. har jeg været ansat ved Århus skolevæsen. Jeg er ugift. I sommeren 56 var jeg en tur i Schweiz og den følgende sommer en tur i Lapland. I år har jeg været i Harzen. Jeg bor Skanderborgvej 32, 6. sal, Århus C.

Gunnar Thårup: Under vor immatrikulationsfest på en dejlig junidag 1952 spurgte rektor Monrad de nybagte, om der var nogen af os, der ønskede ansøgningsblanket til Polyteknisk Lærestalt. Inden jeg egentlig var helt klar over hvorfor, havde jeg en blanket i hånden. 14 dage efter sendte jeg den afsted, og så blev jeg polytekniker. Så gik det slavisk slag i slag: 1. del fra 1954 til 55 og 2. del fra 55 til januar 1958 med afgangseksamen i svagstrømsteknik og speciale i atomfysik (E, F). Nogle få dage efter kandidatfesterne (jeg boede på 2. del på Studentergården) rejste jeg efter opfordring fra Den kgl. dansk marine til Bangsbo ved Frederikshavn, hvor jeg blev rekrut. Efter et par års tro tjeneste blev jeg civil igen og straks ansat under atomenergikommissionen på Risø. Her har jeg virket siden ved Risø's elektronacceleratoranlæg. Jeg blev gift med Alice i 1960. Hun er fra Rimmen (stationsby Frederikshavn-Skagen) og er en pragtfuld pige. Den 7. februar i år fik „jeg“ en pige til. Charlotte hedder hun og er verdens yndigste barn. Vi bor i den østlige del af Roskilde på Svanevej.

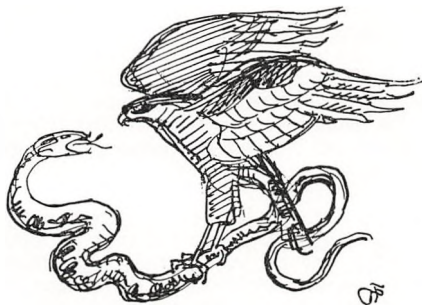
Kirsten Zobbe skriver: Jeg har i de sidste 3 år været korrespondent hos A/S Nordisk Kabel- og Tråd'abrik. Jeg er stadig ugift. Adr. Grøndalsvej 10, 1. sal tv., København F. Jeg havde ventet, at der havde været jubilæumsfest.

1958 På grund af et „teknisk“ uheld har kun få fra 1958 fået opfordring til at skrive. Oplysninger om denne årgang fås derfor i medlemsfortegnelsen. *Leif Christensen* skriver dog:

Kom i 1959 i lære som korrespondentelev i en lokal virksomhed. Efter at have fuldført den treårige læretid tog jeg i april 1962 2-sproglig handelsmedhjælpereksamen med mg+, og jeg læser nu til udvidet prøve i engelsk.

Straks efter at være kommet i lære meldte jeg mig ind i HK og blev ret hurtigt engageret i det faglige ungdomsarbejde i Ringsted som leder af HK's ungdomsgruppe, som jeg nu har ledet siden april 1961. I de forløbne år har jeg desuden været en del på rejse, således i efteråret 1960 en uge i Øst- og Vestberlin, i 1961 gennem studenternes rejsebureau DIS en måned på sprogkursus i Rugby i England, og sommeren 1962 på 10 dages fagforeningsskole i Sydengland som repræsentant for HK. Adr. Korsevænget 55 (Box 62) Ringsted.

Peter Nielsen skriver: Efter studentereksamen har jeg været 2 år på bibliotek. Jeg går nu på tredje og forhåbentlig sidste år herinde på Danmarks farmaceutiske Højskole. Alt er gået planmæssigt.

Årsberetning fra „Erانيا”

28. oktober 1961. Man så denne aften film fra bl. a. Thulebasen, San Francisco og Norge, og der sluttedes med en musikfilm om Kid Ory. Da der midt på aftenen var stor interesse for at se „Familien Flint“ i fjernsynet, blev det ordinære program afbrudt imens.

4. november 1961. Bestyrelsen havde denne aften arrangeret bal, der fik god tilslutning. Spisestuen var illumineret med levende lys, og midt på aftenen blev der serveret hot-dogs og sodavand.

25. november 1961. Lektor *Esman Eriksen* holdt denne aften et foredrag om „Ungdommens galskab før og nu“, og det medførte en livlig diskussion, der trak ud til kl. 23,30.

2. december 1961 var en spilleaften. Der blev spillet whist, bob, skak og bordtennis, og der var overvældende tilslutning til dette utraditionelle arrangement.

9. december 1961 gæstede fhv. politimester *Vagn Bro* foreningen. Han fortalte træk fra sit arbejde som politimand, og han forstod at fængsle tilhørerne, så det blev sent, før man brød op.

16. december 1961 var der generalforsamling. Da formanden og kassereren havde aflagt beretning, valgtes *Mogens Friis* til formand og *Jette Jensen* til næstformand. Til den øvrige bestyrelse valgtes *Kirsten Olsen*, *Kristian Nørby* og *Else Marie Wissing*. Efter generalforsamlingen så man en fransk film „I nattens mulm og mørke“.

13. januar 1962. „Erانيا“ havde denne gang besøg af forsikringsinspektør *Mikkelsen* fra Høng, der fortalte om en Frankrigstur, og samtidig med foredraget vistes en serie lysbilleder. Der var god tilslutning.

20. januar 1962. „Bør Danmark have et forsvar?“ var emnet for denne aften's diskussion. Den indledtes med en kort orientering om NATO af formanden, og derpå var der indlæg af *Bent Stougaard*, *Willy Nielsen* og *Holger Olsen*. Efter en kort gruppediskussion var der fri diskussion. Der var ikke overvældende tilslutning.

17. februar 1962. „Erانيا“s gæst var denne aften forfatteren *Finn Gerdes*, der indledte med at læse op af sine første noveller. Derpå læste han en lægeparodi, og han fortalte flere af sine egne oplevelser. Den vellykkede aften havde stor tilslutning.

24. marts 1962. Bestyrelsen havde denne aften arrangeret karneval, men da 2.-G'erne var rejst efter martsprøven, var tilslutningen begrænset. De fremmødte havde dog en hyggelig aften, der sluttede med Erantiasangen.

31. marts 1962. Hele programmet var denne aften baseret på u-landshjælpen. Der startedes med en indsamling i klasserne, og alle blev vejlet og måtte betale 70 øre pr. kg. Det var lykkedes at få *Thorkild Funder*, som har vagabonderet rundt på Ceylon og i Indien, til at fortælle om sine oplevelser. Han viste desuden en serie lysbilleder. Til slut solgtes pølser og sodavand, og hele aftenens indtægt gik til u-landshjælpen.

7. april 1962. På programmet stod generalforsamling, men da der kun mødte 23 medlemmer, måtte den udsættes.

10. april 1962. Den ekstraordinære generalforsamling havde det nødvendige antal deltagere, og til bestyrelsen valgtes *Kristian Nørby* som formand, *Else Marie Wissing* som næstformand og til den øvrige bestyrelse: *Anni Nielsen, Inge Sørensen, Birgit Hougaard* og *Holger Olsen*.

5. maj 1962. „Erانيا“ havde denne aften besøg af gamle elever, der fortalte om deres studier, og bagefter var der lejlighed til at stille spørgsmål. Efter kaffebordet sang man studentersange.

18. august 1962 holdtes den traditionelle Tissø-tur. Man spadserede ud til søen, og da man efter tilbagekomsten havde drukket cacao, blev der danset i spisestuen til kl. 24.

25. august 1962. Pastor *Paludan-Müller* talte denne aften — traditionen tro — i „Erانيا“ — denne gang om „Himlaspel i Dalarne“, og det lykkedes ham at give et glimrende billede af denne oplevelse. Efter kaffen talte han om den svenske humorist Engström, og det var ikke kedeligt!

1. september 1962. En gårdejer fra omegnen, der har opholdt sig nogen tid i Amerika, fortalte assisteret af sin amerikanskfødte hustru om forholdene „over there“. I slutningen af sit ophold foretog gårdejeren en rejse gennem en stor del af staterne, og i „Erانيا“ viste han lysbilleder fra turen.

8. september 1962. „Fællesmarkedet“ hed foredraget, som man denne aften havde i „Erانيا“. Det var lykkedes at få fat i højskoleforstander *Nissen* fra Antvorskov, der fortalte, hvad han mente, at medlemskab i Fællesmarkedet vil føre til. I sit foredrag behandlede han ikke så meget den økonomiske side af sagen som den kulturelle, og han var overbevist om, at Danmark burde blive medlem. Aftenen sluttede med, at man sang „Kærlighed til fædrelandet“.

15. september 1962. Der var denne aften elevfest, og de særligt indbudte var 25- og 40 års jubilarene, men desuden var der mødt mange fra andre årgange. Rektor *Monrad* indledte aftenen med en kort tale, og derefter opførte medlemmer fra Studenterkredsen *Albert Camus'* „De retfærdige“. Efter Høng-Samfundets generalforsamling blev „Skærsgården“ læst op, og dansen begyndte. Arrangementet sluttede kl. 1.

29. september 1962. Bestyrelsen havde denne aften arrangeret teatertur, men på grund af manglende tilslutning måtte den igen aflyses.

6. oktober 1962. Blandt de mange, der var mødt op til generalforsamlingen denne aften, sås — og hørtes — hr. *Esman Eriksen* og fru *Bohus*. Der var allerede fra starten god stemning, og fru *Bohus*, der valgtes til dirigent, gjorde sit til, at den holdt sig. Efter formandens beretning var der diskussion om, hvorvidt der ikke burde gøres mere for at øge aktiviteten i foreningen, hvilket der var enighed om. Til bestyrelsen valgtes *Anders Chr. Andersen* som formand, *Nina Ruff* til næstformand, *Leif Nielsen* til kasserer, og den øvrige bestyrelse kom til at bestå af *Sv. Aa. Ellefsen, Birgitte Paludan-Müller* og *Lise Greisen*. Efter kaffebordet holdtes en pakkefest, og med boghandler *Thorbek* som auktionarius blev det en hyggelig og morsom afslutning på generalforsamlingen.

ANDERS CHR. ANDERSEN

Til medlemmerne!

VI HAVDE en meget fornøjelig sammenkomst på skolen den 15. september med jubilarene fra 1922 og 1937. Kvikke hold nu — som dengang!

Ved den lejlighed stryger man i løbet af få timer årenes tyngde af sig og bliver som ung påny, og dagen går med samvær på skolen og ude i byen, på de kendte, minderige steder. Høng er Høng — gammel og dog så ny og forandret. Hvem af deltagerne i jubilarsammenkomstens afslutning på hotellet ville vel sammenligne det nuværende styre med den Blaastrup'ske æra?

★

Dette være sagt for nu som før at opfordre „gamle“ Høng-ere til at møde op og tage nogle kammerater med, når der bliver kaldt. Næste gang, vi får lejlighed til at være sammen, bliver lørdag den 2. marts 1963 i Studenterforeningen i København, og her vil jeg anbefale, at man aftaler årgangsvist at mødes og deltage i vort fælles program. Vi sprang Københavnsfesten over i år i håbet om, at vi derved har akkumuleret en vis trang til sammenkomst i 1963. Vi vil senere pr. brevkort minde alle om den betydningsfulde dag og dens forhåbentlig acceptable program.

★

På skolen flokkes eleverne som aldrig før. Det har været nødvendigt at tage rektor Monrads kontor i brug som skolestue, og snart følger spisestuen efter, og rektorparret rykker ud af deres lejlighed for at tage bopæl i den rektorbolig, som er ved at blive opført i skolens have.

Det går fint med vor gamle skole. Den fylder 50 år i 1963, og bestyrelsen for Høng-Samfundet har i den anledning nedsat et udvalg, som vil søge at virke blandt tidligere elever for en indsamling til en mindegave til skolen. Endnu er alt på forberedelsens stadium, og vi har ikke nået at lægge os fast på noget bestemt standpunkt, når disse linjer læses, hvorfor forslag og ideer modtages med taknemlighed. Vi håber at kunne give nærmere meddelelse om jubilæet i forbindelse med udsendelsen til medlemmerne om marts-sammenkomsten.

Og hermed de bedste ønsker for alle medlemmer om en god og glædelig jul med tak for interesse for og støtte til Høng-Samfundets arbejde i det svundne år.

HANS BAGGE

Høng-Samfundet

ELEV MØDET holdtes i år lørdag den 15. september. Mødet var særegent på flere måder.

For første gang i mange år var der ikke arrangeret noget om søndagen. Sammenkomsterne for 5- og 10-års jubilarene, der i nogle år har ligget om søndagen, har desværre ikke fået tilstrækkelig tilslutning. Lørdagsballet, som er ved at blive tradition — sikkert en god tradition — gør lørdagen til en lang dag; jeg tror derfor, det er meget godt, at søndag er hviledag.

Endvidere deltog for første gang et større antal 40-års jubilare i elevmødet; der var mødt 11 af 12 mulige, fint klaret! Men også 25-års-jubilarene var pænt repræsenteret ved den fælles frokost kl. 13.

Da rektor *Monrad* kl. 19,30 bød velkommen til en usædvanlig stor forsamling, afsløredes en nyerhvervelse på skolen: — egen scene —! Den var et produkt af fleres indsats, udtænkt af *Hans Henrik Monrad* og frembragt først og fremmest af fhv. pedel *Graversens* snilde håndslag. Den viste sin duelighed, da studenter fra *Studenterkredsen* (hvoriblandt var *Hans Henrik Monrad* og *Jørgen Graver Jørgensen*) opførte *Camus'* tankevækkende skuespil „De retfærdige“. De otte unge mennesker beredte os en virkelig oplevelse, tak for det!

Under de sidste forberedelser inden tæppet gik, holdt *Høng-Samfundet* en kort generalforsamling. Til dirigent valgtes 40-års jubilarenes repræsentant, sygehuslæge *Ålfred Fly*, Kerteminde. Formanden, redaktør *Hans Bagge*, Slagelse, mindedes først korrespondent, fru *Louisa Laursen*, København, hun var student fra Høng 1928 og var død i foråret 1962.

Formanden oplyste derefter, at medlemstallet var steget med ca. 25. Som følge af kontingentforhøjelsen havde man været i stand til at forbedre årsskriftet. Han håbede — trods stadige prisstigninger — at det ville blive muligt at holde standarden. I henhold til generalforsamlingens beslutning om at forhøje kontingentet til 7,00 kr. var bestyrelsens medlemmer enige om at sætte kontingentet for livsvarige medlemmer til 150,00 kr.

Den 2. marts 1963 vil foreningen igen holde sammenkomst i Studenterforeningen i København. Med erfaringerne fra sidst vil man denne gang sørge for et godt orkester og passende underholdning.

Høng-Samfundet vil stadig støtte „*Erania*“ med arrangementer bl. a. studievejlednings-aften.

Kassereren, lektor *Esman Eriksen*, fremlagde nedenstående regnskab. Det udviste — takket være ekstrabidragene — et lille overskud. Foruden til de medlemmer, der havde betalt ekstrabidrag, rettede kassereren en særlig tak til forældrene til de yngste årgange. For disse årgange gik opkrævningerne som regel til hjem-adresserne; det var glædeligt at se, så flinke man var til at betale. Formandens og kassererens beretninger godkendtes.

Driftsregnskab 1961—62

<i>Indtægter:</i>		<i>Udgifter:</i>	
Kontingenter	3098,70	Årsskrift	3330,50
Gaver	934,50	Maskinskrivning	340,65
Salg af årsskrifter til skolen	576,00	Porto, tlf.	374,72
Renter på giro 65046	7,69	Bestyrelsesmøde	15,00
Livsvarigt medlem	100,00	Gaver og diverse	15,92
		Kassererløn	100,00
		Overskud	130,41
		Overført til kto f. livsv. medl.	100,00
Balance	4716,89	Balance	4716,89
<i>Aktiver:</i>		<i>Passiver:</i>	
Kassebeholdning	47,41*)	Formue	1697,13
Giro 65046	639,23*)		
Konto f. livsf. medl.	896,49		
Restancer	114,00		
	1697,13		1697,13

*) Denne beholdning består af

1) Overskud	130,41
2) Overført fra forr. år	
454,07 kont.	
102,16 giro	556,23
	686,64

Ovenstående regnskab er gennemgået og befundet rigtigt.

Høng, den 14. marts 1962

Sign. *Jørgen Kristensen.*
Sign. *K. Jakobsen.*

Derefter gik man over til valgene. Formanden, kassereren og *Johs. Lund Petersen* genvalgtes. Det samme gjaldt revisorerne *Ragnar Dueholm* (1954) og *Knud Jørgen Jakobsen* (1953).

Til årgangsrepræsentant for 1962 valgtes *Steffen Heilmann*.

Under evt. talte lærer *Knud Jørgen Jakobsen*, Høng, og omtalte skolens 50 års jubilæum i 1963. Han foreslog, at alle gamle elever gav en tier til et jubilæumsfond, hvis midler kunne anvendes til legater eller på anden måde. Formanden takkede for det udmærkede forslag, og man vedtog at bemyndige bestyrelsen til at nedsætte et udvalg til at arbejde videre med sagen (se herom andet steds i årsskriftet).

ESMAN ERIKSEN

Medlemsliste

for Høng-Samfundet den 1. december 1962

Rektor J. H. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.
Fru A. T. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.

Nuværende og forhenværende lærere:

Adjunkt Kamma Christensen, Th. Nielsensgade 29 B¹ th., Herning.
Adjunkt A. Damsgaard, Erik Menvedsvej 20, Viborg.
Adjunkt Grethe Drud, Vesterbro 127 (705), Ålborg.
Lektor Esman Eriksen, Lindevej 3, Høng.
Landinspektør Uffe Flemberg, Hovedgaden 24, Høng.
Adjunkt Lars Hansen, Odinsvej 27, Høng.
Adjunkt Inge Humlum, Stadionvej 13, Ribe.
Lektor, fru Inger Bohus Jensen, Bagervænget 116, Slagelse.
Adjunkt H. Krogsgård, Strandvejen 9, Høng.
Lektor C. Fr. Marholt, Nyvej 1, Høng.
Seminarielektor Paul Nørreslet, Østervoldgade 14⁵, København K.
Lektor, frk. Ellen Pihl, Vestergade 16, Høng.
Seminarieadjunkt Erik Stougård Thomsen, Svanelundsvej 37, Hjørring.
Adjunkt O. Ørsnes, Tingparken 81, Grindsted (livsv. medlem).
Adjunkt Elisabeth Ørsnes, f. Lund, Tingparken 81, Grindsted (livsv. medlem).

Elever:

- 1921 Overbibliotekar, frk. Ingrid Vig Jensen, Centralbiblioteket, Esbjerg.
*Lærer Anders Moseholt, Højagervej 6, Risskov.
- 1922 Prokurist, frk. Fanny Elisa Dahl, Hostrupshave 1⁴ tv., København V.
Fru Marie Dyhr, f. Christensen, „Højbo“, Laven st., Jylland.
*Sygehuslæge Alfred Fly, Kerteminde (livsvarigt medlem).
Overlærer Tage Halse, Livjærggade 44, København Ø.
Kontorchef Th. Larsen, Rygaardsallé 25A, Hellerup.
Forstander, cand. jur. Julius Lavrsen, Andelsskolen, Middelfart.
Overlærer, fru Julie Mathiesen, f. Rasmussen, Sct. Hansgade 2, st. Roskilde.
Læge Peder Gravgaard Mortensen, Ø. Hvidbjerg pr. Redsted, Mors (livsv. medl)
Dr. phil. Kristen Møller, Nitivej 13⁴, København F.
Læge Hans Munk, Lemvig.
Bogholder Georg Nielsen, I. E. Ohlsensgade 8² th., København Ø.
Gdr. Thv. Nielsen, Hvilehøjgaard, Ugelstrup, Kr. Søby.
- 1923 *Lektor Niels Aage Nielsen Fjalland, Unnasvej 9, Helsingør.
Redaktør Axel Jørgensen, Thyregodsvej 3, st. th., Valby.
Cand. jur. Karl Jørgensen, Buddinge Hovedgade 124, Gladsaxe, Søborg.
Cand. mag. Margot Mortensen, f. Jacobsen, Hegnet 17, Glostrup.
Gdr. Valdemar Nielsen, Jelstrup pr. Haubro.
- 1924 Amtslæge, dr. med. Jakob Jakobsen, Grejsdalsvej 6, Vejle.
Knud Dahl Jensen, „Skrænten“, Åle st., Jylland.
Fru Alhed Jespersen, f. Nielsen, Kongsbjergvej 17, Virum.

* Årgangsrepræsentant

- Redaktør Onni Kyster, Gl. Dronninggårds Allé 14, Holte.
 *Revisionschef Kaj Larsen, Nyvej 12 B, København V.
 Chefredaktør Arne Melgaard, Ved Bellahøj 117, Brønshøj.
 Civilingeniør Gustav Mortensen, Hegnet 17, Glostrup.
 Ekspeditionssekretær, cand. polit. Ivar Munk, Åbrinken 49, Virum.
 Læge Karl Kristian Rønde, Sandbangvej, Nyraad.
- 1925 Aksel Andersen, 41-37, 70 St., Woodside, N. Y., USA.
 *Inspektør, cand. mag. Erik Halager, Kvaglundvej 31, Esbjerg.
 Direktør Aage Henriksen, Femø.
 Dyrslæge Mogens Jørgensen, Ø. Jølby pr. Erslev.
 Læge Ove Heilmann Nøhr, Ellegårdsvej 64, Gentofte.
 Neal Nordland, f. Njal Sigurd Jonson, 21375 Telegraph, Detroit 19, Mich., USA.
 Lagtingsmand, fuldmægtig, cand. jur. Poul Petersen, Thorshavn, Færøerne.
 Landpostbud Viggo Poulsen, Havrebjerg.
- 1926 Sagfører, cand. jur. M. Buchwald, Steenwinkelvej 12, København V.
 Dommer R. Johs. Dyreborg, Bjergbygade 3, Slagelse.
 Overlæge Helge Jacobsen, Odense Amts og Bys Sygehus, Odense.
 Cand. mag. Ida M. Jensen, Realskolen, Bælum.
 Fru Else Lind, f. Nordgaard, Hurup, Thy.
 Gårdejer Johs. Nielsen, Bjerre, St. Fuglede.
 Læge Lars Viggo Olsen, Skt. Jørgensbjerg 20, Kalundborg.
 Professor H. Winding Pedersen, Kleinsgade 1, København V.
 Fru Bodil Funck Rasmussen, Udby pr. Stege.
 Fru Ega Ruus, f. Wamberg, Chr. X Allé 164, Kgs. Lyngby.
 Kiropraktør Hermann Ågård Simonsen, D.C., Barsehøj 7, Hellerup (livsvarigt medlem).
 *Revisor H. C. Ulvsager, Kempsvej 1, Rødovre pr. Vanløse.
 Cand. polit. fru Nonny Wright, f. Hartnack, Danmarks FN-delegation, New York.
- 1927 Sagfører, cand. jur. Kaj Billeschou-Hansen, Torvet 2, Sakskøbing.
 Fru Marna Brøste, f. Bruun, Skovhuset, Bakkeallé 1, Hørsholm.
 Bestyrelse Hedvig Dolmer, Voldby.
 Pastor Jacob Jensen, Dyssegaardsvej 32, Hellerup.
 Forvalter Axel Johansen, Tranquille, B.C., Canada.
 Læge Ejner Vestergaard Larsen, Frederikssund (livsvarigt medlem).
 *Aktuar Erik Vig Larsen, Krathusvej 11, Charlottenlund.
 Bogholder Søren Larsen, Ansager.
 Amtskontorchef, cand. jur. Carl Mathiasen, Vestervej 5, Frederiksberg, Sorø.
 Dommer Poul Birger Nielsen, Kerteminde.
 Civilingeniør Gøsta Pedersen, Borgergade 1, Esbjerg.
 Direktør, civilingeniør Johs. Roving, Vedstedvej 5, Valby.
 Ekspeditionssekretær, cand. jur. Erling Thiel, Rødtjørnevej 41, Vanløse.
- 1928 *Fabrikant, cand. pharm. Henry Agger, Stolpegårdsvej 112, Gentofte.
 Bibliotekar, cand. mag. Carl Emil Andersen, Hostrups Have 155, København V.
 Fru Marie Bjerrum, f. Pedersen, Bjerrumgård pr. Ribe.
 Dommerfuldmægtig Kristen Feldborg Frølund, Flintegårdsvej 10, Høng.
 Sognepræst Kr. Kold Jensen, Tørring.
 Dyrslæge Th. Møller Jensen, Boulevarden 5, Odder.
 Fru Kirsten Lauridsen, f. Ruus, Prins Valdemarsvej 51, Gentofte.
 Læge Jørgen Madsen, Gram.
 Inspektør A. Raun Petersen, Bispebjerg Torv 10² th., København N. V.
 Fru Valborg Sikjær, f. Czermack Nielsen, Harsdorffsvej 6A, København V.
 (livsvarigt medlem).
 Bibliotekar, frk. Else Skern, Ved Bellahøj 21⁵ th., Brønshøj.

- 1929 Civilingeniør Holger Brændgaard, p. t. Japan c/o Eibye, Webersgade 40, Kbh. Ø.
Sognepræst Arne Buus, Øster Assels, Mors.
Civilingeniør Th. Christensen, Vamdrupvej 23, Valby.
Inspektør O. Møller Christensen, Læssøegade 17³, Odense.
Cand. mag. Thyra Jensen, Sæbyvej, Aså.
*Civilingeniør A. Knudsen, Godthåbs Have 16⁸, København F.
Pastor Richard Sørensen, Dyrehavevej 21, Århus.
- 1930 Tandlæge Ellen Sophie Bertelsen, 1365 „D“ Street, Apt 50 Hayevarud,
California, USA.
Fuldmægtig, cand. jur. Stig Holm, Markledet 27 A, Hvidovre.
Politifuldmægtig, cand. jur. M. I. Lund, Sønderborg politikammer, Sønderborg.
Lektor Henning Buhl Nielsen, Vardevej 20, Tarm.
Vicebibliotekar cand. mag. Henning Pedersen, Lundevej 16¹, Kalundborg.
Læge H. Roesdahl, Tandslet, Als.
*Ekspeditionssekretær, cand. jur., fru Dagmar Simonsen, f. Jensen, Ved Volden 12,
København K.
Fuldmægtig Tyge Sørensen, Lille Strandvej 18 G² th., Hellerup.
- 1931 Redaktør Hans Bagge, Bredegade 6, Slagelse.
Lektor Jens Erik Bergstedt, Bragesvej 31, Åbyhøj.
Fru Asta Hoff-Jørgensen, f. Juul, Juliane Mariesvej 32, København Ø.
*Lektor Peter Frimann Jensen, Humlevænget 54, Nyborg.
Dyrlæge Poul Toftegaard Jensen, Bøgevej 2, Hadsten.
Afdelingsingeniør Orla Jørgensen, Granatfabriken, Hammersholt, Hillerød.
Dr. med. Wilhelm Oskar Koopmann, Olofstrøm, Sverige (livsvarigt medlem).
Arkitekt M.A.A. Helge Nørvig, Segelckesvej 8, København F.
Kontorchef, cand. polit. Erling Pedersen, Nordahl Griegsvej 14, Søborg.
Sekretær Gudrun Christensen Smed, Reventlowsvej 7, Viby, Jylland.
Civilingeniør Bech Sørensen, Upplandsgade 36 A, København S.
- 1932 *Resid. kapellan Halvdan Knudsen, Vesterdalsvej 4, Fredericia.
Civilingeniør H. Skov Christoffersen, Ved Kæret 38, Gentofte.
Fru Gerda Kjer, Ved Eltham 17, Hellerup.
Sognepræst A. Majvang, Dalby præstegård pr. Haslev.
Konstruktør Federico Mathiasen, Moltkesvej 26, København F.
Civilingeniør Karsten Munk, Roald Amundsensvej 29, Århus.
Lektor Tage Thoft, Esbjerg statsskole, Esbjerg.
- 1933 Sygeplejeassistent Margrethe Hougård, Augustenborg.
Advokat Sv. Paabøl Jensen, Ringkøbing.
Dommerfuldmægtig Tage Jævnald, Vejle byrets dommerkontor, Vejle.
*Lektor, cand. mag. Torsten Jørgensen, Drosselvej 64, København F.
Redaktør K. Hesselager Kristensen, Udsigtsbakken 14, Bistrup pr. Birkerød.
Speciallæge Hellen B. Mygind, Amtssygehuset, Farsø.
Afdelingsgeodæt Else K. Nielsen, Fennevangen 18, Gentofte.
Fabrikingeniør N. Hvidtfelt Rasmussen, Snebærvænget 21, Virum.
Tandlæge Roald Skadberg, Næstved kommunale tandkl., Rådhuset, Næstved.
Skolepsykolog Gunnar Velsing-Rasmussen, Gedevej 31 A, Farum.
- 1934 Afdelingsing. Johs. Andersen, Holmbladsgade 106², København S.
Lektor Sigurd Christensen, Rungsted statsskole, Rungsted Kyst.
Grosserer Vagn Dujardin, Arkonagade 19, København V.
Frk. Ilse Kleiminger, Hostrupshave 18², København V.
Læge Astrid Klein, f. Joensen, Dølsvej 75², Holstebro.
Fuldmægtig, cand. polit. David Munck, Vognmandsmarken 16, København Ø.
Fru Sonja Mundt, f. Berth, Hornbæk pr. Randers.
*Sekretær, cand. jur. Margrethe Smidt, Torvegade 49⁴, København K.
Sognepræst Aug. Thomsen, Guldager præstegård, Guldager.

- 1935 Provisor, cand. pharm. Thora Broholm, Fåborgvej 14¹, Fruens Bøge, Dalum.
 Fru Estrid Henriksen, f. Jespersen, Geelsdalen 33, Virum.
 Sekretær, cand. polit. Søren Henriksen, Geelsdalen 33, Virum.
 *Sognepræst Edvard Nielsen, Vetterstev pr. Vrangstrup.
 Realskolelærer Aage Olsen, Tværgade, Langå.
 Læge Preben Bender Petersen, Sct. Hans Hospital, Boserup afdeling, Roskilde.
- 1936 Realskolelærer Aage Andersen, Absalonsgade 7, Slagelse.
 Læge Ingrid Andersen, Toldbodvej 1, Svendborg.
 Lektor Svend Brinkhard, Rytsebækvej 16, Virum.
 Fru Edith Wisbech Christensen, f. Lehn, Holmegade 51, Ulfborg.
 *Landinspektør K. H. Munch Hermansen, Tordenskjoldsgade 34, havehuset,
 København K.
 Papirhandler Arent P. W. Hertel, Farvergade 7, Næstved.
 Afdelingsingeniør, cand. polyt. Ejnar Larsen, Pilehøjvej 9, Kgs. Lyngby.
 Tegner Poul Herluf Lohse, Pilebrovej 14, Herlev.
 Læge Hans Aage Nielsen, Loreksvej 10, Gentofte.
 Bibliotekar, mag. art. Anker Olsen, Kobbervej 22¹ tv., Herlev.
 Lærer Orla Juul Petersen, Vipperød Centralskole, Vipperød.
- 1937 Assistent Olav Evensen, Ringstedvej 56B, Haslev.
 Produktionschef Mogens Fürst, Koglevej 3, Gentofte.
 Kontorchef Asbjørn Grathe, Hulsøevang 18, Rungsted Kyst.
 Cand. polyt. H. P. Hansen, Birke Allé 8, Glostrup.
 Læge, fru Grethe Hermann, f. Pleen, Kordilgade 83, Kalundborg.
 Lærerinde Agnete Høgsbro, Knud den Storesvej 43B, Roskilde.
 *Overlæge Vilh. Colding Jensen, Sæby sygehus pr. Høng.
 Højskoleforstander, cand. polit. Arne Jørgensen, Brandbjerg Højskole pr. Jelling.
 Bankkasserer Knud Lorentsen, Diskontobanken, Randers.
 Fuldmægtig, cand. polit. Peter Madsen, Søborg Torv 4¹, Søborg.
 Fru Grethe Schønning, f. Møller, Lundtofteparken 25², Lyngby.
 Advokat K. West, Stationsvej 8, Farum.
 Direktør, cand. merc. Jens Chr. Weinreich, Frederiksberg Allé 88, København V.
 Sognepræst Ejvind Laursen Vig, Skive.
- 1938 Fuldmægtig Johannes Holst, Jydeholmen 5, Vanløse.
 Sognepræst Paul Honoré, Asser Rigsvej 1, Sorø.
 *Jägmästare B. Højer Jensen, Trolleholm, Esløv, Sverige.
 Sognepræst Andreas Lamdrup, Herritslev, Lolland.
 Sognepræst Frode Møller Lauridsen, Kværs pr. Tørsbøl, Sønderjylland.
 Professor i Dansk Knud Mørgensen, University of California, Los Angeles, USA.
- 1939 Provst Orla Christiansen, Brøndbyøster Torv 51⁷, Hvidovre.
 Redaktør Aksel Dreslov, Politikens redaktion, Klaregade 20, Odense.
 Civilingeniør A. O. Haugaard, Frederiksdalsvej 78E, Virum pr. Lyngby.
 Direktør Peter Hermann, Bryggeriet, Kalundborg.
 Adjunkt, cand. mag. Poul Højvert, Toftøjevej 15 D, Vanløse.
 Skoleinspektør Jørgen Molt Ipsen, Skodborg skole, Skodborg.
 *Kontorchef, cand. polit. Jens Jørgen Lindsteen, Ågade 134, 2. sal tv., København N.
 Civilingeniør Knud Nielsen, Vestre Strandallé 139 B, Risskov.
 Civilingeniør Jørgvan Winther, Sydskrænten 5, Holte.
- 1940 *Lærerinde Signe Johansen, Drosselvej 13, Høng.
- 1941 Advokat, cand. jur. Ove Hansen, Kjarstrupvej 9, Valby.
 Brandinspektør, cand. polyt. Jens Johan Jensen, Sct. Olsstræde 1, Roskilde.
 Dyrslæge Hans Hansen Larsen, Ibsensvej 52, Tåstrup.
 Bogholder Oluf H. Parbo, Hulkærvej 8, Søborg.
 Stenograf Karen Randing, Folehaven 13, Valby.

- *Programsekretær Palle Skov-Petersen, Kystparkvej 35, Hjortshøj.
 Sygeplejerske Inger Wester, Randersgade 17°, København Ø.
- 1942 Dr. med. vetr. Herluf Bendtsen, Langagervej 17, Glostrup.
 Landmand Ib Hermann Breitenstein, Kongolnira Sisal estate, Ltd., Box 15,
 Morogon T. T. British East Africa.
 *Ingeniør Svend Clemen Christensen, Bøgedals Allé 34, Fruens Bøge.
 Civilingeniør Poul Gert Christoffersen, Færøvej 19, Ørholm, Kgs. Lyngby.
 Dyrlæge Kaj Dyhr, Langelund pr. Filskov.
 Dyrlæge Aage Hansen, Fensmarksvej 12, Næstved.
 Seminarieelev, mrs. Inger Kronseth, f. Bruhn Petersen, 604 Forbes Avenue, North
 Vancouver, B. C., Canada.
 Mr. Ernst Köhler, 3. Davey Av. R.R.I. York Mills, Ontario, Canada.
 Sekretær, cand. jur. Lars Nordskov Nielsen, Nørre Søgade 25 A², København K.
 Civilingeniør Frands Olsen, Bogmosen 11, Hareskovby.
 Overtrafikassistent, cand. jur. H. J. Søltoft, Kaplevej 64, Virum.
- 1943 Lærerinde Elisabeth Hecht, Sportsvej 10, Haarby.
 Læge Carl Krebs, Skovholmsvej 19, Charlottenlund.
 Revisor, cand. jur. Egon Larsen, Gennemløbet 7, Vanløse.
 Kommune­lærer Erik Ledstrup, Solrød pr. Havdrup.
 Exam. pharm. Annalise Nielsen, Ringparken 45³, Roskilde.
 *Sognepræst Thorvald Nielsen, Føllenslev.
 Landsretssagfører Kaj Plejdrup, Nygade 5, Holbæk.
 Læge Harry K. Sørensen, Tirstrupvej 6, Risskov.
 Redaktør J. D. Wolff, Lollands Tidende, Rødby.
- 1944 Materialeforvalter Svend Aage Brander, Kalkager 12¹ th., Hvidovre.
 Fru Gertrud Jensen, f. Knudsen, Sct. Olsstræde 1, Roskilde.
 Redaktør Dan O. Larsen, Fuglegårdsvej 35¹, Gentofte.
 Bankfuldmægtig Paul Chr. Larsen, Slagelsevej 197, Kalundborg.
 Tandlæge Flemming Linde, Jyllandsgade 1, Hirtshals.
 *Statsautoriseret varemægler Peter Næsvang, Thomsensvej 7—9, Slagelse.
 Gdr. Egon Nøhr Poulsen, Fazanda 22, Colonata da Cela, Santa Comba Dao, Cela,
 Angola.
 Tandlæge N. Hedeager Sørensen, Vasegården, Vesterbrogade 31, Fredericia.
- 1945 Fru Jytte Blomsterberg, f. Schaltz, Kastrupvej 330, 2. sal, Kastrup.
 Advokat, cand. jur. Hans Ove Jensen, Algade 23, Æbeltoft (livsvarigt medlem).
 Kasserer Mouritz D. Kjeldsen, Dr. Olgasvej 2 A¹ th., København F.
 Journalist Henning Kristensen, Kong Georgsvej 52¹, København F.
 Gdr. Jørgen Kristensen, Møllegård, Høng. (livsvarigt medlem).
 Major Asger Milholt, Vasevej 70 B, Birkerød.
 Fru Kirsten Nøhr Poulsen, Fazanda 22, Colonata da Cela, Santa Comba Dao, Cela,
 Angola.
 LRS Poul Gyde Poulsen, Højtoften 16, Frederikssund.
 Prokurist Henrik Rasmussen Stryg, c/o gdr. J. H. Stryg, Gundslev pr. Nørre Alslev.
 Fru Lillian Karlskov Vestergård, f. Poulsen, Guldregnvænget 3, Sorgenfri.
 *Ekspeditionssekretær, cand. polit. Niels Peter Vestergaard, Guldregnvænget 3,
 Sorgenfri.
- 1946 *Advokat Reiner Bøn­løkke Andersen, Ringparken 2 A, Skive.
 Cand. mag. Knud Hansen, Kregbjergvej 26, Mørk­høj, Herlev.
 Fru Inger Jensen, Marie Grubbes Allé 41, Kgs. Lyngby.
 Korrespondent Gerda Knudsen, f. Worm, Jonstrupvej 20¹, Ballerup.
 Lærer Johan Kristensen, Dalstrøget 135¹ tv., Søborg.
 Fru Tove Elise Kristensen, Skovvejen 125, Ballerup.
 Frk. Didi Ruberg Larsen, Heinsgade 3² tv., København N.
 Bibliotekar Kirstine Eriksen, f. Larsen, Fynsgade 32, Grindsted.
 Fabrik­ingeniør Ove Madsen, Ringparken 30², Roskilde.

Fru Hanne Pedersen, Iranvej 16, København S.
Lærerinde frk. Vera Rasmussen, Sportsvej 8, Hårby.
Fru Kirsten Weeke, f. Petersen, Sallingvej 87² th., København F.

- 1947 Lærer Julius Bidstrup, Haubro Ungdomsskole, Haubro.
Fru Rita Engbirk, f. Dyhr, Agertofte 22, Gentofte.
Kommunelærerinde Birgit Glenner, f. Odgaard, Grønnevej 247², Virum.
Lærer Erling Grinder, Ørdrupvej 66, Charlottenlund.
Korrespondent Inge Hansen, „Parcelgården“, Grevinge.
Civilingeniør Uffe Bondebjerg Hansen, Dreyersvej 34, Rungsted Kyst.
*Økonomichef, cand. oecon. Aage Jensen, Lerbjergvej 6, Ballerup.
Provisor, cand. pharm. Erik Højbye, Ved Bellahøj 30 A, Brønshøj.
Reklametegner Grethe Jacobsen, Lerbækvej 6, Virum.
Fru Jytte Jensen, f. Nielsen, Hasselvej 76, Virum.
Sekretær, cand. polit. Vilmar Joensen, Lipkesgade 5², København Ø.
Mag. scient. Gunnar Larsen, Nyrup Porthus pr. Kvistgård.
Læge Jørgen Larsen, Menstrup pr. Hyllinge.
*Redaktionssekretær Thorkild Thyge Madsen, Lollands Tidende, Nakskov.
Tandlæge Bjørn Momsen, Østergade 2, Silkeborg.
Arkitekt Birger Nordsted-Jørgensen, Roskildevej 112⁶, Valby.
Lærer Jørgen Greve Pedersen, Ørslev skole pr. Vordingborg.
Fru Kristine Thusholt Petersen, Fyrrevang 56, Virum.
Stud. med. Torben Østerlund, Magnolievej 59, Valby.
- 1948 Fru Else Andersen, f. Lykkeskov, Brobyvej 3, Skovlunde.
Overtrafikkontrolør i SAS Gert Andersen, Listedvej 17 st. th., Kastrup.
Kaptajn Henrik T. Berg, Tranegilde Strandvej 82, Greve Strand.
Exam. pharm. Ebbe Brandstrup, c/o Langelandsgade 130, Århus (p. t. på Ceylon)
Fru Anna Espensen, f. Ølgård, Centralsygehuset, Esbjerg.
Læge Arne Koll Espensen, Centralsygehuset, Esbjerg.
Civilingeniør Peter Hjorth, c/o Ove Arup and Partners, P. M. Bag. 2088, Nigeria,
Lagas, West Africa.
Læge Poul Erik Jensen, Benediktsgade 35⁵, Odense.
Ejendomsrådgiver Henning Johansen, Fuglsangsvej 10, Høng.
Erhvervschef H. Chr. Kolstrup, Fuglebakken 3, Vordingborg.
Højskoleforstander Aage Bojsen Møller, Rødkilde højskole pr. Stege.
Knud Kousgaard Nielsen, Bellahøjvej 7⁷ th., Brønshøj.
Landbrugskonsulent, cand. agro. Kristian Nielsen, Egehøjgård, Kirke Saaby.
Fuldmægtig Mogens Sandbjerg Nielsen, Rågårds Allé 20, Dragør.
Landmand Ole Schønning Nielsen, Bredetved pr. Holbæk.
Redaktør Gunnar Petersen, „Sorø Amtstidende“, Høng.
*Sekretær, cand. polit. Johs. Lund Petersen, Strandvejen 28 B, m. f. København Ø.
Civilingeniør H. W. Rasmussen, c/o Villa Nordbo, Gislinge, Si.
(p. t. British Westafrika)
Tryllekunstner Jørgen Samson, c/o Rasmussen, Østerbrogade 57 C, 7. sal, Kbh. Ø.
- 1949 Lærer Carl Bengtsson, Breumvej 18, Herlev.
*Advokat, cand. jur. Niels Borchersen, Lyshøjgårdsvej 77, Valby.
Tandlæge Hans Erik Dahl, Ridebanevang 25, Gentofte.
Cand. mag. Arne Dinesen, Grøndalsvej 85, Birkerød.
Civilingeniør Aage Hansen, Æblehaven 6, Allerød.
Plejer Jørgen Højbjerg, Ebberødgård, Birkerød.
Lærer Aage Møller Jensen, Nørre Saltum.
Stud. med. Jørgen Lejrstofo Jensen, Nyskiftevej 6, Vanløse.
Lærer Niels Gunnar Kristensen, Rørby skole, Kalundborg.
Fysioterapeut, fru Kirsten Krogh, f. Stærmose, Nørrevang 8 st. th., Birkerød.

- 1950 Fuldmægtig Jørgen Valdemar Andersen, Brøndbyøster Torv 51⁴ th., Hvidovre.
Stud. theol. Knud Belling, Kirke Helsing, Gørlev, Sjælland.
*Sognepræst Kristian Hjerrild Buhl, Præstegården, Sønderup, Støvring.
Salgschef Eigil Erland Christensen, 49 B, Avenue Winston Churchill, Bruxelles 18, Belgien.
- Cand. pharm. Johs. Chr. Clausen, Jægersborgvej 74³ tv., Kongens Lyngby.
Købmand Erling Fritzen, Frederiksborgvej 20, Lillerød, Allerød.
Cand. polyt. Gunnar Hemmingsen, Slotsvænget 4, Slagelse.
Lærer Hans Chr. Jørgensen, Ørslev skole, Slagelse.
Eva Mejlholm Nielsen, Skolevangsallé 74, Risskov.
Læge Knud Nielsen, Thorupgård Allé 33, Vanløse.
Boghandler Jørgen Rudbeck, Skovlunde.
Cand. mag. Erik Sørensen, Stouby.
- 1951 Korrespondent, fru Anne Grethe Andersen, Floradalen 29, Virum.
Korrespondent, fru Margrethe Andersen, f. Nielsen, Brogade 3⁵, Holbæk.
Overfærnik Thorkild Andersen, Brogade 3⁵, Holbæk.
Laboratorieassistent, fru Bodil Christensen, f. Bagger, 49 B, Avenue Winston Churchill, Bruxelles 18, Belgien.
Lærerinde Kirstine Juul Christensen, Nørretorv 4, Silkeborg.
*Kaptajnøjntnant Poul Anker Hegaard Hansen, Skovmoseallé 48, Hareskovby.
Vandrelærer Uwe Johannes Wilhelm Thomas Hardt, Den danske skole, Schwabstedt pr. Husum, Sydslesvig.
- Driftsassistent Arne Henriksen, Solsortevej 4, Køge.
Kaptajnøjntnant Jørgen Jacobsen, Roskildevænge 11¹ tv., Roskilde.
Læge Hans Erik Fuglsang Jensen, Centralsygehuset, Esbjerg.
Radartekniker Karl Aage Jørgensen, Rodskov pr. Løgten.
Lærer Knud Skov Madsen, Kirkeskovskolen, Rude.
Teknisk tegner, fru Esther Martens, f. Fog Pedersen, Ved Bellahøj 4⁹, Brønshøj.
Civilingeniør Ole Olesen, Kvædevej 13, Virum.
Lærerinde Ruth Olufsson, Mosede pr. Tåstrup.
Willy Gjerløv Pedersen, Hanstedvej 30, Valby.
Civilingeniør Robert Poulsen, Hammelstrupsvej 25, København SV.
Cand. pharm. Eigil Rechnagel, Duevænget 1, Dragør.
Fru Else Rolsted, f. Thomsen, Nyvej 15, Svinginge.
Civilingeniør Bent Østergaard, Kastelsvej 1, st. th., København Ø.
- 1952 *Sekretær, cand. jur. Hans Christensen, Engtoftevej 21, Farum.
Korrespondent Margit Elhauge, f. Andersen, Malle pr. Ranum.
Premierøjntnant Arne Schøtt Hansen, Stakledet 16² th., Valby.
Korrespondent Else Hansen, Vinkelager 14, 3. sal, Vanløse.
Handelsskolelærerinde, fru Else Pagh Hansen, Manufakturforretningen, Mullerup, Slagelse.
- Fysioterapeut Benthe Jakobsen, f. Skytte, Amtssygehuset, Kjellerup.
Læge Poul Jakobsen, Amtssygehuset, Kjellerup.
Tandlæge Magna Mogensen, f. Dige, Drewsensvej 5, Silkeborg.
Radiotekniker Jens Færch Olsen, Havnevejen 35, Aalbæk.
Kontorist Harriet Rasmussen, c/o gdr. Kaj Sørensen, Ny Brogård, Munkebjergby.
Tandlæge Inge Rasmussen, f. Madsen, Tranderup, Skelskør.
Klæng Kallestrup Sørensen, Hevring, Ørsted.
Lærerinde Ida Midtgaard Sørensen, Skanderborgvej 32, 6. sal, Århus C.
Cand. polyt. Gunnar Thaarup, Svanevej 53, Roskilde.
Korrespondent Kirsten Zobbe, Grøndalsvej 10¹, København F.
- 1953 Jytte Øster Ambrosius, Roskildevvej 282 B², Valby.
Revisor Flemming Skov Frederiksen, Henrik Gernersgade 2, Alborg.
Stud. polyt. Jørgen Jørgensen Høgh, Herluf Trollesgade 7⁵ th., København.
Lærer Knud Jørgen Jacobsen, Flintegårdsvej 6, Høng.

Magda Balle Jensen, Lime pr. Mørke.
Bryggeriarbejder Jesper Thomsen Korsholm, Holmgård.
Lærer Bent Guldberg Pedersen, Skjoldvej 29, Sorø.
Forvalter Ralph Stephan Piper, Christiansminde, Sindal.
Teknisk assistent Arne Reiff, Roskildevænge 26 st. th., Roskilde.
Fuldmægtig, cand. jur. Bent Arne Rudbæk, Læssøvej 7, Kgs. Lyngby.
Stenograf, fru Karen Margrethe Sørensen, f. Nørby, Rektorparken 18⁵ tv.,
København SV.

*Cand. polyt. Hans Bruun Thomsen, Livjægergade 43 st. tv., København Ø.
Lærer Rasmus Laurids Vestergård, „Bakken“, Ølst pr. Randers.

1954 Fru Inge Lizzie Carelius, f. Frost, Enzenbukestrasse 67, Zürich 8, Schweiz.
*Advokatfuldmægtig, cand. jur. Ragner Dueholm Christensen, Nælemagervej 56,
Randers.

Arkitekt Knud Klinte Eriksen, Ny Østergade 12, 5. sal, København K.
Lærerinde, frk. Signe Elise Frederiksen, Tårnvej 267⁵, Rødovre.
Cand. jur. Ove Fjerring, Skelskørvej 2, Slagelse.
Cand. med. Carsten Dilling Hansen, Nymose Huse 40, Gentofte.
Læge Jørgen Bruun Jensen, Fredericia By- og Amtssygehus, Fredericia.
Arkitekt Hans Krog, Gummerup, Glamsbjerg.
Lærer Hartvig Victor Larsen, Kolind.
Fru Bodil Lund, f. Belling, præstegården, Svindinge, Øksendrup.
Lærerinde Birgitte Madsen, Pile Allé, Bække.
Niels Toft Nørgård, Muldager 24, Glostrup.
Stud. polyt. Arne Olsen, Valbygårdsvej 87 st. tv., Valby.
Lærer Bent Martin Pedersen, Helgesvej 84 tv., København F.
Jørgen Petersen, Staghøjvej 3⁹, Århus.
Fabrikant Hugo Rasmussen, Hedepigen, Herning.
Stud. act. Juul Rasmussen, Hortensiavej 10¹, København V.
Landinspektør Keld Sidenius, Hovedgaden 28², Høng.
Arbejdsstudieing. Bent Storm Sørensen, Gl. Kongevej 37, Kolding.
Stud. med. vetr. Sven Quist, Frederiksberg Bredegade 36², København F.

1955 Bibliotekar Else Marie Andersen, Byagervej 139¹ m.f., Birkerød.
Stud. arct. Detlef Franz Behrendes, Nørregade 10, Højer.
Per Kaj Dyhr, Torup, Dyssekilde.
Cand. jur. Erik Eriksen, Novembervej 9⁵, Herlev.
Korrespondent Anne-Lise Fischer-Rasmussen, Niels Ebbesensvej 23⁴, Kbh. V.
Premierløjtnant Steffen Egede Glahn, 2. Regiment, Kasernen, Haderslev.
Ekspedient Poul Ebbe Rostgård Hansen, Klostervej 14, Næstved.
Grevinde Gisela Knuth, f. Ahlefeldt Laurvig, Gl. Præstegård, Bandholm, Lolland.
Stud. merc. Arne Reinau Larsen, Blåmejsevej 3, Glostrup.
Korrespondent Tove Christensen, f. Madsen, Viggo Rothensvej 47, Charlottenlund.
Stud. jur. Mette Mikkelsen, f. Rumler, Rektorparken 20, København SV.
Cand. polyt. Anders Bøgelund Nielsen, Møllevej 8, Høng.
*Stud. jur. Ellinor Olsen, f. Nielsen, Valbygårdsvej 87 st. tv., Valby.
Socialrådgiver Anna Koch, f. Raunkjær Petersen, Peter Bangsvej 205, Valby.
Stud. mag. Connie Truelsen, Kvinderegensen, Amager Boulevard 101,
København S.

1956 Elsebeth Danielsen, f. Andersen, Tøndergade 86, Århus.
Laboratorieassistent Kirsten Asbæk, Peblinge Dossering 48³, København N.
Korrespondent Grethe Esser, f. Bach Christensen, Stærevænget 2, Dragør.
Forststuderende Ib Clausager, Landbohøjskolen Kollegium, Hostrupsvej 20,
København V.
*Stud. med. Keld Danø, Studentergården, Tagensvej 15, København N.
Fru Inge Hansen, f. Thomassen, Klostervej 14, Næstved.

- Lærer Johannes Joensen, Teisensvej 2, Nørresundby.
 *Stud. theol. Jørgen Graver Jørgensen, „Vartovkollegiet“, Farvergade 27, Kbhvn. K.
 Cand. pharm. Ole Jungersen, Fr. Nansensvej 47, Århus N.
 Lærerinde, fru Jytte Knudsen, f. Rom, Terndrup.
 Stud. med. vetr. Niels Kristensen, Viggo Rothesvej 47, Charlottenlund.
 Stud. polyt. Brandt Laursen, Javngyde, Ry st., Jylland.
 Stud. mag. Hans Henrik Monrad, Ved Grænsen 74, København F.
 Lærer Toke Elken, Skryrupvej, Rønde.
 Lærer Frede Thorpstrup Nielsen, Ruds Vedby kommuneskole, Ruds Vedby.
 Stud. odont. Kirsten Nielsen, Klintholmsvej 2, Brønshøj.
 Stud. med. vetr. Leo Nielsen, Værelse 70, Hostrupsvej 20, København V.
 Agner Ahm Olesen, Vestergade 19, Thisted.
 Cand. jur. Jens Anker Pedersen, Nørregade, Farsø.
 Lærer Ove Pedersen, Pildamsvej 39, Kolding.
 Thorkild V. Skole, Hesselvang 14, Hellerup.
 Stud. polyt. Niels Peter Smed, Nørrebrogade 44⁴, København N.
 Seminarieelev Margrethe Ebbesen, f. Søndergaard, Ved Voldgraven 4 D, st.,
 Brønshøj.
- 1957 Stud. jur. Niels Carstensen, Vig station.
 Stud. mag. Kjeld Christensen, forsøgsleder C., Hornum.
 Ruth Christoffersen, uddeler C., Sludstrup.
 Hans Chr. Ellehauge, forsøgsleder E., Antvorskov, Slagelse.
 Lægeseekretær Kirsten Hansen, mejeribestyrer H., Rærup pr. Vodskov.
 Stud. med. Poul Hvirvelkær, Hvirvelkær, Als Østj.
 Stud. med. (Århus) Helge Jensen, Rask Mølle.
 Lærer Poul Erik Jensen, Skolegade, Bredebro, Sønderjylland.
 Hanne Klausen, Emiliegade 3³, København V.
 Stud. polyt. Jørn Krabbe, Asnæs.
 Lærer Frederik Madsen, Tersløse Centralskole, Dianalund.
 Repræsentant Henning Nielsen, Hovedgaden 4, Høng.
 Ole Jentoft Olsen, murermester O., Jyderup st.
 Stud. med. Mogens Pedersen, Ryparken 92 st. tv., København Ø.
 Stud. pharm. Kaj Petersen, Artillerivej 63, V. 158, København S.
 Mogens Brandt Petersen, c/o slagterm. H. S. P., Vig.
 Stud. mag. Eva Philbert, Tjelevej 5, Risskov.
 Korrespondent Daisy Norén, Eriksdalsgatan 44², Stockholm Söder, Sverige.
 Sygeplejeelev Tove Fischer-Rasmussen, Raunstrup Hovedgård, Herlufmagle.
 Studietekniker Kaj Holger Sivertsen, Radiohuset, Godthåb, Grønland.
 Lærerinde Thora Sivertsen, f. Andreasen, Godthåb, Grønland.
 Stud. jur. Albrecht Steenholt, Ingeborgvej 6, Charlottenlund.
 Laboratorieassistent Lillemor Bank Søgaard, Hellerupvej 16², Hellerup.
 *Stud. med. vetr. Gunnar Høi Sørensen, Hostrupsvej 20, København V.
- 1958 Fru Inge Holten Bartsch, f. Buch-Sørensen, Lauravej 14, 1. sal, Valby.
 Kontorist Åse Eg Christensen, V. Heisevej 13, Allerød.
 Korrespondentelev Leif Christensen, Korsevænget 55, Ringsted.
 Seminarieelev fru Lene Tang Christensen, f. Pedersen, Ramundsvej 35, Københ. S.
 Stud. jur. Bent Klinte Eriksen, Tværbommen 29, Gentofte.
 Stud. med. Grethe V. Hansen, gdr. Hansen, Kollekolle pr. Vig.
 *Seminarieelev Martin Bagger Jensen, Kaptajn Rottbølsvej 13, Hjørring.
 Stud. polyt. Søren Martin Jensen, Marievej 14, Tåstrup.
 Stud. med. vetr. Holger Møller Larsen, Grundtvigsvej 6 D³ th., København V.
 Søkadet Ole Birger Lyskede, Fælledvej 24³, København S.
 Seminarieelev Solveig Mahler, Ingerslevs Boulevard 15³ tv., Århus.
 Revisor Jens Erik Miller, Drosselvej 19, København F.

Stud. pharm. Jens Peter Nielsen, c/o Hansen, Trondhjemsgade 2³, København Ø.
Jens Erik Ohlendorff, Nørregade 41 A, Frederiksværk.
Seminarieelev Else Smith, Barners Kollegium, Helgolandsgade 8, København V.

- 1959 Børge Andersen, Venslev pr. Skibby.
Stud. jur. Juhl Brechling Andersen, Fuglerupgården pr. Lyngø.
Uffe Bennedsen, Apt. 1 A, 8 W. 105 th., st. NY 25, NY, USA.
Seminarieelev Jytte Busk, Strandgade 6, Frederiksværk.
Birthe Eilertsen, Store-Heddinge.
Seminarieelev, fru Inger Block, f. Eskildsen, Nørregade, Ryomgård.
Stud. med. Kirsten Falster Hansen, Sæby pr. Høng.
Kontorelev Jeppe Harrsen, Brødebæk, Rønnede.
Sergent Peter Kraunsø, Aboulevarden 29 B, Horsens.
Ole Bjørn Jacobsen, Lægeboligen, Herfølge.
Stud. mag. Jens Peter Jensen, Fiolstræde 12², København K.
Seminarieelev Lise Jespersen Jensen, Lille Solvej 2, Næstved.
Stud. ing. Karl Erik Karberg, Vald. Holmersgade 43, København Ø.
Stud. mag. Aage Bonde Kræmmer, Issehoved, Nordby, Samsø.
Vagn Søndergård Larsen, Tersløse pr. Dianalund.
Kjeld Laursen, Løgager, Funder.
Stud. polit. Knud Madsen, Anlægsvej 10, Aars.
Journalistelev Helle Birgitte Marholt, Kirkestræde 2, Holbæk.
Inge Valentin Petersen, Hovedgaden, Høng.
Stud. med. Peter Rønne Melgaard, Langelandsvej 1, Køge.
Slagter Kaj Mønsted, Østergade, Stoholm.
*Stud. polyt. Erling Navntoff, Nørre Allé 75, Vær. 325, København Ø.
Stud. med. Jens Galsgård Sørensen, Nr. Hyllinge pr. Kirke Hyllinge.
Stud. med. Jørgen Bo Sørensen, Stenum.
Stud. med. Jørgen Flohr Sørensen, V. 125, Koll. 3, Universitetsparken, Århus.
- 1960 Stud. mag. Ib Christensen, Bildtsvej 14, Ringkøbing.
Leif Frandsen, Lille Egede Friskole, Boeslunde.
Birgit Hansen, Lille Fugleholm, Heininge pr. Slagelse.
*Stud. polit. Jens Erik „Samsø“ Hansen, Tappernøje.
Stud. med. Hanne Søbjerg Hansen, Vemmelev.
Ruth Hjorth, Store Tåstrup pr. St. Merløse.
Sygeplejeelev Karin Hoff-Nielsen, Frederiksberg Hospital, København F.
Anne Lise Højland, Havrebjerggård, Sigersted pr. Ringsted.
Stud. mag. Carl Chr. Vibjerg Jensen, Batagervej 28¹, Viby, Jylland.
Stud. med. Kristen Jensen, Gammelminde, Horreby.
Stud. scient. Anders Dan Jørgensen, Hauchsvej 8, København F.
Seminarieelev Ida Bjerger Jørgensen, Stillebæk, Veflinge.
Stud. med. Finn Reinau Larsen, Kollegium 4, V. 172, Universitetsparken, Århus.
Stud. odont. Jahn Legarth, Torvet 3, Helsingør.
Anni Madsen, Ubby pr. Jerslev, Sjælland.
Stud. polit. Niels Erik Monrad, Ved Grænsen 74, København F.
Sigrid Møller, Hovedgaden 39, Høng.
Bent Bøje Nielsen, Løve pr. Løve.
Seminarieelev Ellen Mors Nielsen, Brårupvej 119, Skive.
Stud. polyt. Erik Nielsen, Julius Thomsensgade 22, 5. sal, København V.
Fru Kirsten Dahl Christiansen, f. Nielsen, Ringkøbinggade 5³ tv., København Ø.
Stud. jur. Aase Nielsen, Blyskovgård, Ringsted.
Sergent Lars Beckard Petersen, Thorstedvej, Ulfborg.
Knud Petry, Åblink, Allingåbro.
Stud. psych. Jørgen Pjettursson, Amagerbrogade 4, 4. sal, København S.
Henning Sørensen, Tuslemose, Mullerup pr. Slagelse.

- Ingergrethe Spåbæk, c/o dyrlæge Spåbæk, Ringkøbing.
Stud. oecon. Kirsten Møller Thomsen, Ødegård, Starup pr. Gravens.
- 1961 Seminarieelev Jørgen Guldbrand Andersen, Søvejen 9, Lemvig (Skive seminarium)
Sv. Andersen, Gelstrupgård pr. Bråde (soldat).
Elektriker Per Berthelsen, Rengegade 7, St. Heddinge.
Frans Erik Bjerre, Rishøjgård, Nr. Snede (soldat).
Lærervikar Anne Dorthe Boserup, Valbygården, Slagelse.
Niels Holger Krohn Carl, Løvegade 39, Slagelse.
Stud. psych. Hans J. Øster Christensen, Themsvej 6, Risskov.
Stud. polyt. Poul Christensen, Ø. Møllergård, Dybvad.
Per Christiansen, Mågevej 13, Slagelse (soldat).
Sherry Davidson, 42 Saddleback Road, Rolling Hills, California, USA.
Husassistent (England) Inge Hansen, Fredensvej 8, Korsør.
Stud. oecon. Peder B. Skovgård Hansen, Æbleskovgård, Hornstrup, Skanderborg.
Mogens Hansen, Sandhøjgård, Hallenslev pr. Gørlev (soldat).
Mogens Henriksen, Kragegården, Rude.
Niels Erik Jacobi, Springvandsplads, Hjørring.
Sergent Jørgen Stanley Jørgensen RKBT (12AA) Almegårds Kaserne, Rønne.
Maskinlærling Otto Knaack, Lindholm, Kirke Såby.
Stud. med. Aksel Holm Kristensen, Skovsgård.
Stud. med. vetr. Ejvind Kjølby, Vejby, Vrå.
Laborant Annelise Larsen, Adamsgård, Jyderup.
Sergent Jørgen Lund Larsen, Tappernøje.
Olav Lomholt, Parkvej 2, Slagelse.
Jørgen Lund, Tørring Mark, Tørring.
Stud. scient. (fysik, Århus) Bent Nordahl Madsen, Knudsgade 2, Esbjerg.
Stud. med. vetr. Uffe Shear Mikkelsen, Schäfergården, Smørumnedre, Måløv.
Axel P. Moe, Asnæs (soldat).
Stud. polyt. Ulf Buchwald Mortensen, Parcelvej 6, Jyderup.
Stud. med. vetr. Jens Mossin, Kildegårdsvej 19, Hellerup.
Stud. med. (Århus) Jørgen Q. Munk, Jerslev Sj.
Stud. polit. Fritjof Dittmann Nielsen, Kløverbladsgade 7, Valby.
John Arne Nielsen, Brøndegård, Askeby, Møn (soldat).
Stud. mag. (kemi) Hans Høy Nielsen, Fredensgårdsvej 6, Århus.
Sven Nilou, Hauchsvej 6, Sorø.
Stud. mag. (Århus) Berit Pedersen, Stationsvej, Høng.
Stud. mag. Birger Pedersen, Krusbjerg pr. Ølgod.
Stud. polyt. Carl Gundtoft Pedersen, Charlotte Munksvej 18, København NV.
Inge B. Petersen, Torvet 6, Stubbekøbing.
*Seminarieelev Kjeld Petersen, Nyvej 20, Høng (soldat)
Stud. med. Gerda Rump, lægeboligen, Vig.
Maskinlærling Ole Steffensen, Solgården 4, Stubbekøbing.
Stud. oecon. Carsten Bjerring Sørensen, Baldersgade 23, Esbjerg.
Søren Sejlund Sørensen, Try, Dronninglund (soldat).
Stud. mag. Erik Thygesen, Virumvej 46 A, Virum.
Fru Edith Øther, Kordilgade 36, Kalundborg.
- 1962 Niels Blomhøj, Vinkelvej 5, Høng (soldat).
Henning Bohse, Rønnedevej 35, Fakse.
Stud. med. Steen Burild, Nyvej 6, Næstved.
Stud. med. Else Skytte Christensen, Melby pr. Kalundborg.
Lærervikar John Kjartan Danielsen, c/o tømrer H. Danielsen, Våg, Færøerne.
Poula Grønbæk, Nygade 42, Korsør.
Erik N. Gårdmand, Hornborg skole, Flemming st.
Lars Hansen, Gaunøvej 28, Brønshøj.
Inger Hansen, Havnegade 13 B, København K.

Lene Hansen, c/o kørelærer H. H., Grevinge.
 *Stud. med. Steffen Heilmann, Delfingade 32, København K.
 Lærervikar Kirsten Hindhede, Gammel Hindhede pr. Lem st.
 Ole Hågensen, Femmøller Strand pr. Femmøller (soldat).
 Adgangskursist Thorkild Jacobsen, Vestergade, Høng.
 Adgangskursist Eiler Bruun Jensen, Slagelsevej 14, Høng.
 Kontorist John Jensen, Møllevej 32, Høng.
 Inger Marie Jensen, Lundmølle pr. Herning.
 Lis Guldborg Jensen, Sæby pr. Høng (p. t. USA).
 Jens Erik Jespersen, Dollerup pr. Lunderskov (soldat).
 Stud. mag. Anette Jessen, Vallekilde Højskole, Vallekilde.
 Jette Kold, Strandvejen 16, Kerteminde.
 Lærervikar Elisabeth Larsen, f. Marholt, Nyvej 1, Høng.
 Jørn Larsen, Nyvej 1, Høng (soldat)
 Stud. med. Niels Lundsgård, Hellum, Skørping.
 Husass. Bodil Monrad, Høng Studenterkursus, Høng (p. t. Schweiz).
 Husass. Ulla Monrad, Sct. Annegade, Bogense (p. t. Schweiz).
 Kontormedhj. Hanne R. Nielsen, Strandvejen 14, Høng.
 Landinsp. stud. Niels Chr. Nielsen, Boesgård, Vejrum, Hjern.
 Stud. mag. Villy Nielsen, Abildgade 10, Århus.
 Stud. scient. Willi Ramberg, Baunegårdsvej 63, Hellerup.
 Lis Lykke Rasmussen, Stokkebjerg, Jyderup.
 Lærervikar Troels T. Rasmussen, Sædballe, Nordenbro, Langeland.
 Sem.elev Kaj Rye, Dybvad.
 Husass. Mona Schulz, Søndergade 87, Brædstrup.
 Revisorelev Reiner J. Staugård, Ruds Vedby.
 Stud. mag. Jørgen Stubgård. Skovens Værn, Langesø.
 Stud. polyt. Vilh. Midtgård Sørensen, Ollerup.
 Sem.elv Birgit Thoudal.

Hvis De har fundet fejl eller udeladelser i fortegnelsen, meld det da til kassereren eller til skolen.

Meddelelser

Oplag 825 eksemplarer.

Vignetterne er tegnet af maleren Troels Trier.

Redaktionen: rektor J. H. Monrad, ekspeditionssekretær, cand. polit. Ivar Munk, redaktør Hans Bagge og stud. art. Anders Chr. Andersen.

Skolekomedie og bal: Lørdag den 26. januar 1963.

Sammenkomst i Studenterforeningen i København: lørdag den 2. marts 1963.

Generalforsamling på skolen lørdag den 14. september 1963.

Kontingent mindst 7 kr. årlig. Giro 650 46.

NB! Kontingenter, der ikke er indkommet senest 1. november 1963, opkræves pr. post.

Formand: Redaktør Hans Bagge, Bredegade 6, Slagelse. Telf. (03) 52 37 00 (kont.) og (03) 52 22 02 (privat).

Kasserer og sekretær: Lektor Esman Eriksen, Lindevej 3, Høng, telf. 156.

Rektor J. H. Monrad, gymnasiet, Høng. Telf. 47.

Sekretær, cand. polit. Johs. Lund Petersen, Strandvejen 28 B, København Ø. Telf. (01) 29 15 78.

Kontorchef, cand. polit. J. J. Lindsteen, Aagade 134, 2. sal tv., København V. Telf. Gothåb 4892.

Læge Jørgen Bruun Jensen, Fredericia By -og Amtssygehus, Fredericia.

Erانيا's formand, p. t. stud. art. Anders Chr. Andersen, Høng. Telf. 310.

Anbefal foreningen til klasse- og skolekammerater, der endnu ikke er medlemmer. Husk at melde adresseforandring til kassereren eller skolen!